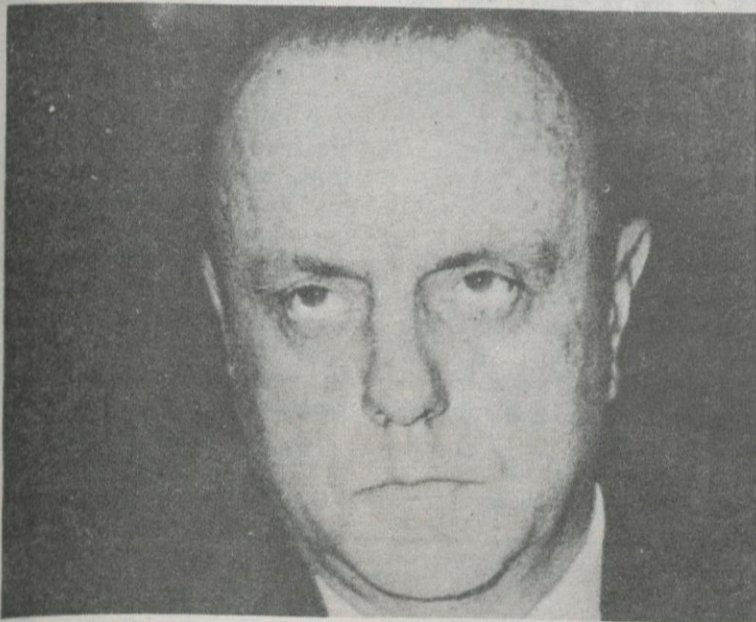


## Fraga, "bèstia política"



Crònica de l'enviat especial de 9PAÍS, Xavier Martí Ylla, als curiosos debats de la "Constitució del consens"

Pàgina 12

## Fou el tercer president de la Generalitat

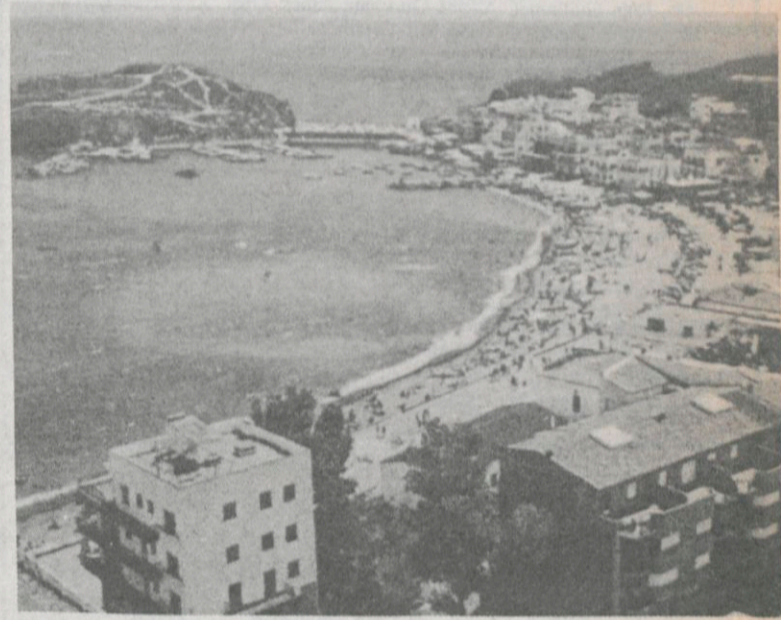
Josep Irla, modest i discret,  
però amb gran capacitat  
d'home de govern

(Memòries inèdites de  
Claudi Ametlla)

Pàgines 6 i 7

## Donadeu, nou governador civil de Girona

Ha estat nomenat governador de Girona, Josep Donadeu i Cadafalch, fins ara sots-governador de Barcelona. Català de naixença, té 51 anys, és casat i pare de sis fills. Professor mercantil, censor jurat de comptes, diplomàtic per l'Institut d'Estudis Superiors l'Empresa i titulat en administració d'empreses per la Universitat de Navarra. Ha residit a la Costa Brava i formà part del Patronat d'Empúries. Substitueix en el càrrec a Josep Maria Mesa i Parra. Benvingut i molta sort!



## Llança Verge del Carme: la festa dels pescadors

(Del nostre corresponent, Josep M.<sup>a</sup> Salvatella).— Com cada any, però aquesta vegada amb bon temps, la Festa del Port, festa de la gent del mar, ha estat popular i multitudinària.

Ja dissabte passat començaren els actes, amb la cercavila de les "majorettes" i banda de música del Casino Menestral Figuerenc i l'actuació del grup d'havaneres "Jacomet", de Sant Feliu de Guixols. Després, ball,

pel conjunt "Sex Band". Diumenge i dilluns amenitzà la festa la cobla-orquestra "Miramar", amb sardanes i balls a dojo. Sardana per a tothom, festival infantil, tirades al plat, cucanyes, concursos i l'actuació del cantant Sam.

Després de la missa, diumenge tingué lloc la tradicional processó per mar de la imatge de la Verge. I el final de festa, amb els focs d'artifici, fou la cloenda, dilluns, a la nit.

## Matadi:

Encís i  
desencís  
d'una  
ciutat de la  
República  
del  
Zaire

Pàgines 8 i 9

Figueres  
Organitzat  
per  
CDC

Exposició  
de  
fotos- denúncia  
sobre  
temes  
ciutadans

Pàgina 3

**FESTA  
MAJOR  
SANT  
JAUME**

23-24 i 25  
JULIOL 1978

**PORTBOU**

La internacional vila portbouenca, on comença o s'acaba la Costa Brava, segons com es miri, es disposa a celebrar la seva Festa Major. Aquest any, les circumstàncies fan que porti les relles de l'organització el "Fo-

ment de la Sardana i de la Cultura Catalana". En un proper número, oferirem unes pàgines especials dedicades a la realitat d'aquesta població empordanesa i fronterera amb el Rosselló.

Dip. Legal: B 18920-1977

**9PAÍS**

Redacció, Administració i Publicitat c/. Lasauca, 21 - 1er. C  
Tel. 50 57 63 - FIGUERES

Director general: Emili Casademont i Comas  
Secretari de redacció: Juli Molons  
Coordinació: Narcís J. Ferrer, Jordi Vallmajó

Redactors i col·laboradors: Josep M.<sup>a</sup> Ametlla, Xavier Amir, M.<sup>a</sup> Àngels Anglada, Joaquim Ballester, Martí Balló, Josep Bartolomé, Antoni Calvo, Josep Clara, Albert Carreras, Josep M.<sup>a</sup> Company, Ferran Garrido i Pallardó, Antoni Godoy, Ramon Guardiola, Jaume Guillaumet, Joan Guillaumet, Alfons Gumbau, Albert Gurt, Xavier de Lerma, Montserrat Minobis, Josep M.<sup>a</sup> Ortega, Narcís Pijoan, Josep Playà i Maset, Eduard Puig i Vayreda, M.<sup>a</sup> Lluïsa Rodríguez, Alfons Romero, Josep M.<sup>a</sup> Salvatella, Miquel Sempere, Jaume Sureda i Prat, Francesc Tibau, Torner Malé (fotografia)

Secretària: M.<sup>a</sup> Assumpció Casamitjana  
Departament de publicitat: Josep de la Fè  
Disseny publicitat: Pere Prats

Composició: Fotocomposició/Servicios - Tel. 330 05 45  
Imprès: Vallesana de Publicacions, S. A. - c/. Calders, 21-25 - Sabadell  
Distribuidora dels Països Catalans

Gerent: Alexandre Llaño  
Adjunt a gerència: Alina Vallmajó  
Conseller: Vicenç Burgas  
President: Carles López Cusi

editora  
empordanesa, s.a.

**Crònica des del Qm. 35**

*Per Martí Ylla*

**Els Alfacs-2. Possible crònica**

*Sens dubte, el tema de les converses que se senten aquests dies és el desgraciat accident d'Els Alfacs. Quan escrivim això, són més de 150 els morts a causa d'aquella explosió, amb la particularitat que poden ésser molts més. Cents de persones que plàcidament estaven prenent les seves anuals vacances en un càmping que, legalment, amb capacitat per a 250 places, era ocupat per més de 1.000 persones. Cents de persones que, dinant, dormint o prenent el sol, eren totalment alienes al fet que per allà, entre mig d'elles, hi passava la mort i la destrucció en forma de camió-cisterna-amb-propili-liquid.*

*I és que a aquests temes els gironins hi són extremadament sensibles. I no pas per res especial, sinó perquè aquests centenars de persones a què feiem referència aquí poden ésser milers. Milers de persones exposades a qualsevol diari accident semblant al d'Alcanar, mentre mengen, dormen o passegen.*

*Cada dia pot ésser un escrit, una possible crònica d'Els Alfacs-2, perquè cada dia passen pel bell mig de la ciutat de Girona camions amb matèries tòxiques, inflamables, etc. Cada dia milers de gironins estan pendents que un camió que circula per dintre la ciutat, per la N-II, en un trajecte d'uns 5 qm., aproximadament, peti o no. De res, fins al moment, han servit les veus que s'ha aixecat en el sentit d'una desviació d'aquella carretera, per fora del nucli urbà. Les autoritats pertinents no s'han sentit encara al·ludides. Ni ajuntaments, ni diputacions, ni mopus, ni, en definitiva, governs, encara no han dit res.*

*Ara és el moment, després de la tràgica experiència, tot i que ja fa temps que s'hauria d'haver fet, de dictar mesures encaminades a evitar la possibilitat d'un greu accident entre nosaltres. I una d'aquestes mesures ha d'ésser l'absoluta prohibició de circulació de transports perillosos per l'interior del casc urbà de Girona, i d'altres poblacions.*

*Qualsevol dia es pot fer una possible crònica d'Els Alfacs-2, perquè cada dia milers de ciutadans de Girona estan en constant perill de mort. I és que dintre la ciutat hi ha uns grans dipòsits de la Campsa i a Pedret dipòsits de gas, i cada dia els camions que ho transporten passen pels carrers de la població. Qualsevol accident en els primers dipòsits podria ésser una veritable tragèdia, incommensurable. Qualsevol accident de tren, o d'altres coses, en els del gas podria ésser dantesca.*

*Les veus també s'han alçat moltes vegades, per tal de retirar els dipòsits d'aquell monopoli i col·locar-los en llocs allunyats de la població. Moltes vegades s'ha promès aquests trasllats a uns terrenys de Fornells, però... És ben palès que aquests dipòsits constitueixen un perill permanent per a la nostra ciutat. I és que no es vol pensar en quines serien les conseqüències d'un accident que només s'haurien d'imputar a la negligència de l'autoritat. No, lògicament, per haver-se produït un accident determinat, potser sí, sinó per no activar el seu trasllat a una zona deshabitada en el moment en què es va prendre la decisió d'urbanitzar el barri on es troben.*

*Els dipòsits de la Campsa, els seus camions de distribució i el transport general ordinari dels productes abans esmentats, tal com ha dit recentment un partit polític, "situen Girona en condicions d'inseguretat molt més greus que les que es podien preveure a priori al càmping d'Els Alfacs, on el perill i la població eren transitoris. Aquí, són permanents i multiplicats". Amb el nostre subratllat creiem que ja no hi ha res més a dir.*

**Sense malícia**

*Per Montserrat Minobis*

**"DIMITIR", UN VERB QUE NINGÚ NO SAP CONJUGAR...**

La catàstrofe del càmping "Els Alfacs" ens deixà a tots emmudits de dolor i de ràbia. Per què sempre cal una tragèdia per a fer complir allò que les normes internacionals i les lleis de l'Estat marquen? No escarmentarem mai?

Si davant els sagnants fets de Pamplona i del País Basc en general, hom demanava la dimissió del ministre de l'Interior, per què no es fa el mateix amb els directament responsables de l'esmentada catàstrofe (Ministeri d'Obres Públiques i Transports), que permeten que circulin camions duent matèries altament perilloses?

"Dimitir" és un verb que encara ningú no sap conjugar. I ja comença a ser hora que n'aprenguin...

**"SENADORES MACHISTAS"**

Hi hagué l'altre dia escàndol

al Senat, quan els il·lustres membres de la Cambra Alta discutien la despenalització dels anticonceptius, a la qual cosa semblava que hi havia una forta oposició.

Un grup de feministes assistents al debat, desplegaron una gran pancarta a favor de la proposta presentada pels socialistes, tot cridant: "Senadores machistas", "cobardes", etc.

Els senadors socialistes i els progressistes les aplaudien, mentre que els de la UCD cridaven contra aquests pels seus aplaudiments.

Quin va ésser el final de tot això? Les feministes foren expulsades de la sala...

**MÉS SOBRE FEMINISTES...**

Vuit dones varen votar el proppassat dijous contra l'article de la Constitució que estableix la preferència al tron de l'home sobre la dona en el mateix grau.

Aquestes dones són: Soledad Becerril, Ester Telleo i Teresa

Revilla, de la UCD; Carlota Bustelo i Asunción Cruanes, del PSOE; Maria Dolors Calvet, del PSUC, i Dolores Ibárruri i Pilar Brabo, del PCE. S'hi solidaritzaren set diputats (homes): Echevarría Gangoiti, d'UCD; González, Bisbal i Sáez Conculuella, del PSOE; Trias Fargas, de la Minoria Catalana, i Arena i Barrera, de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

En aquesta llista, hi manquen tots els altres diputats catalans (que es diuen progressistes), i el més sorprenent: l'admirada Marta Mata...

**ANEM PROSPERANT...!**

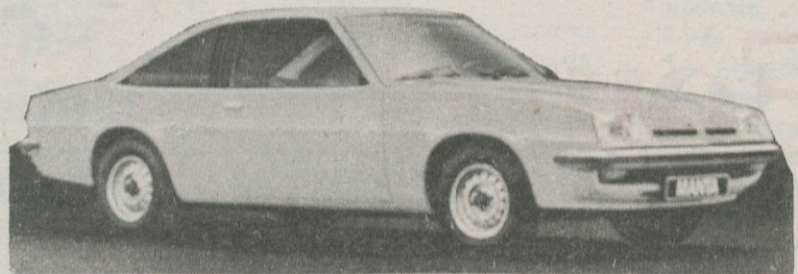
A finals d'estiu, és a dir, un cop acabades les vacances, ens trobarem amb la sempre desagradable sorpresa de productes que s'hauran encarit.

Es parla que, després de la recent puja del pa (definitivament, allò de "contigo pan y cebolla" s'ha acabat), s'apujaran els preus del gas, l'electricitat i la gasolina...

Tirar endavant és sinònim de prosperitat, com deia aquell... Visca!

**AUTO RECORD FIGUERES**

Concesionario exclusivo en la provincia de OPEL y GENERAL MOTORS



Ofrece para su entrega inmediata la más completa gama de vehículos fabricados por OPEL y GENERAL MOTORS

Opel Manta, Opel Rekord diesel, GMC, Jymy todo terreno, etc, etc.

PLACA NACIONAL - PLACA TURISTICA

**AUTO RECORD FIGUERES**

Agencia Oficial SAVA



Ofrece amplia gama de vehículos industriales SAVA

Exposición y ventas en Avda. General Mola, 39 - Teléfonos 50 34 06 y 50 46 19, y en calle San Antonio, 68 - Teléfonos 50 20 12 y 50 42 85

Toros

Por Currillo

# Más sobre el asunto "Caresa"

## Puntualizaciones de los trabajadores de la empresa

(De nuestra Redacción).— Con ruego de su publicación, hemos recibido un escrito (lo firman 81 personas, de las 97 que componen la plantilla actual de Industrias Eurocaresa, S.A., de Vilasacra, haciéndose constar que 4 de estas últimas están de baja), redactado en los siguientes términos:

"Los abajo firmantes, todos ellos trabajadores de Industrias Eurocaresa, S.A., pertenecientes a UGT, CC.OO. e independientes, a la vista del artículo aparecido en el periódico 9PAÍS, nº 76, del 12-18 de julio de 1978, bajo el título de "El PSUC contesta a UGT", queremos hacer las siguientes pun-

tualizaciones:

"1º.— Estamos en total desacuerdo con las acusaciones que el PSUC hace a UGT.

"2º.— Hasta este momento, los trabajadores, a través de reuniones y asambleas, hemos estado en contacto solamente con dos centrales sindicales: UGT y CC.OO., cuyas gestiones hemos apoyado y seguiremos haciéndolo para próximas actuaciones.

"3º.— Creemos que el sindicalismo no se hace solamente a través de notas a la prensa, sino incidiendo además realmente en los problemas de clase trabajadora, viviendo estos problemas, prestando apoyo y asesora-

miento, cosas que nos han sido dadas por UGT y CC.OO.

4º.— Finalmente, hemos de decir que estamos algo confusos y desorientados con el artículo en cuestión.

"Creemos que la historia del PSUC no permite que algunos de sus articulistas hagan escritos como al que nos referíamos. Esto sólo puede llevar a una confusión que en ningún modo beneficia a todos aquellos que creemos que este partido es un luchador para la consecución de las libertades y la sociedad plenamente democrática que todos deseamos".

### 6 x 9

Per BY SENS

#### UN PEQUEÑO SUEÑO PARA LOS VECINOS DEL POBLE NOU

El señor C. me vuelve a recordar la mala suerte que va te-

niendo la calle Aribau, en el Poble Nou, en ese punto del Firal que debiera comunicar la ya añeja barriada más cómodamente con el centro de la ciudad.

—¿Por qué no se acondicionó la parte donde hace ya tantos años, en teoría, deben construirse unas escaleras, cuando se levantó últimamente esa valla para proteger del desmonte efectuado en el solar destinado

al Hogar del Jubilado? Es que no tiene explicación...

—Hay que admitir, señor C., que la ocasión era propicia.

—Hombre; indiscutible, diría. Una ocasión que ni pintada para la brigada de obras del Ayuntamiento se dedicara a limpiar de matorrales aquel paso. Y alisara desde luego el terreno para que los vecinos de aquella zona de la ciudad pudieran transitar con seguridad por la calle.

—Tan cerca como se tuvo, y no fue así...

—No señor, no lo fue. Solamente se construyó la valla y ahí quedó el pegote, pues las obras del Hogar del Jubilado, según todos podemos ver, van para largo. Han quedado paralizadas. Persiste la esperanza —creo que sigue estando en el aire— de que una vez finalizado el Hogar se construyan las soñadas escaleras, pavimentando el tramo superior.

—Hace ya tiempo que usted comentó la mala suerte de esta calle.

—Pues mire, casi un año. Y, naturalmente, no habiéndose hecho nada, está peor que entonces. Pero, ¿tan difícil resulta quitar los matorrales y alisar el terreno mientras se siguen esperando mejores cosas para la calle Aribau? Cuando llueve —y ya sabe que esto se puso como de moda— se transforma en un verdadero barrizal. Los surcos que va formando el agua han desfigurado el terreno de tal manera que se hace difícil andar por él.

—Y la solución no es tan difícil...

—Francamente, no. Bastaría, creo, un poco de interés por parte de los responsables del municipio. La brigada de obras puede acondicionarlo, aunque fuese con provisionalidad.

—Digamos que es como un pequeño sueño de los vecinos del Poble Nou.

—Sí; algo así. Aunque, claro, no olvidemos los sueños gordos, en donde ya van incluidas las escaleras...

## Hubo toros y toreros

Excelente entrada y no menos excelente corrida. Esta vez, los astados resultaron muy aptos para la lidia y los tres actuantes, saborearon las mieles del triunfo. Los toros de Vidrié, eran de Manuel Sánchez Cobeleda, de Salamanca, y los cuatro restantes para los lidiadores, de M<sup>a</sup>. Lourdes Martín de Pérez Tabernero, también de Salamanca.

**MANUEL VIDRIÉ:** Estuvo bien, aunque otras veces nos gustó más. Sin embargo, logró cortar la oreja de su primero y las dos orejas de su segundo. Un rejón en cada toro fue suficiente para abatir a sus enemigos. Ni que decir tiene, que fue muy aplaudido durante sus dos actuaciones.

**JOAQUIN BERNADÓ:** El torero catalán demostró una vez más sus buenas maneras, tanto con el capote que con la muleta. Su toreo es elegante y de exquisita finura. Sus faenas resultaron muy artísticas y toreras. Ma-

tó al primero de su lote, de pinchazo y estocada. Oreja y vuelta.

Su segundo toro apenas recibió un rasguño y le clavaron sólo dos pares de banderillas. Empezó sentado en el estribo, dando tres pases y luego todo un recital. Pinchazo y estocada. Dos orejas y triunfal vuelta.

**ORTEGA CANO:** Muy aplaudido de capa, empezó su labor en el primer bicho. A petición del público, clavó al mismo tres pares de rehiletes. Superior con la muleta, acabó con una estocada volcándose sobre el morrillo. Tuvo que descabellar. Se pidió la oreja y como desagravio dio dos vueltas al anillo.

Tuvo más suerte en el que cerraba plaza. Pues, tras una meritísima faena, enterró todo el acero y el burel cayó. Muchos pañuelos y como premio le concedieron dos orejas y posteriormente el rabo, al no acallarse la petición del respetable.

## Exposició de fotografies sobre temes ciutadans

El Comitè Local de Convergència Democràtica de Figueres organitza per a la propera tardor una exposició fotogràfica de dèficits urbans a Figueres. Aquest treball de denúncia, mitjançant la imatge, dels mancaments més greus de la nostra ciutat, el realitzaran bàsicament els militants de CDC amb aptituds fotogràfiques, si bé volem que aquesta exposició resti oberta a tots els ciutadans de Figueres. Per tant, des d'aquí convidem a tots els figuerencs aficionats a la fotografia a què retratin els aspectes més conflictius de la ciutat (urbanisme, pavimentació, neteja, aparcaments,

etc.) i ens facin arribar les seves fotografies ampliades al nostre local (carrer de les Germanes Massanet, 10 - Ier.) qualsevol dia feiner de 8 a 9 del vespre, o bé dipositant-les a la bústia de l'entrada, abans del dia 30 de setembre. Cal que consigneu nom, adreça i telèfon.

L'exposició d'aquestes fotografies tindrà lloc el proper mes d'octubre al propi local de CDC.

**NO EXPLIQUEU ELS DEFECTES DE LA CIUTAT, FOTOGRAFIEU-LOS I FAREU UN BON SERVEI A LA FIGUERES DEL DEMÀ!!**

Servei de Premsa de CDC

**Dese el gusto de vivir como los antiguos clásicos, con la Bahía de Rosas a sus pies.**



CONJUNTO RESIDENCIAL

# Can Parramón

ROSAS



Apartamentos de 4 dormitorios · 2 baños  
Acabados gran calidad  
Terraza con barbacoa  
Zona ajardinada  
Piscina · Tenis  
Plazas garaje

INFORMACION Y VENTA:  
EN LA PROPIA FINCA  
CTRA. DE ACCESO AL  
PUIG ROM.  
A 100 MTS. DEL MAR



### RESULTAT DEL SORTEIG

Obsequi	N.º	Sèrie
Un pis de quatre milions	3.412	A
Una torre de dos milions	33.952	B
Un cotxe Seat 132	81.481	H
Un cotxe Seat 132	25.130	F
Un cotxe Seat 132	85.202	A
Deu cotxes Seat 127	43.708	TOTES
Una moto gran (tipus Ducatti)	25.978	B
Una moto trial	26.806	F
Una moto trial	53.077	B
Una moto trial	13.706	C
Una moto trial	27.143	C
Una moto trial	74.702	E
Deu televisors en color	23.464	TOTES
Deu televisors en color	59.422	TOTES
Deu rentaplats	27.876	TOTES
Deu Mobylettes	51.735	TOTES
Deu Mobylettes	87.539	TOTES
Deu Vespinos	23.492	TOTES
Cent lots de llibres	46.600	TOTES
	23.439	TOTES
	77.894	TOTES
	14.101	TOTES
	2.144	TOTES
	89.395	TOTES
	33.937	TOTES
	32.191	TOTES
	41.168	TOTES
	31.173	TOTES

Els interessats es poden adreçar al C/ Indústria, 254 1r., de 6 a 8 de la tarda, cada dia, excepte dissabtes i diumenges.

**En 9 líneas****Concierto**

El pasado lunes tuvo lugar en la Iglesia de Sant Pere un concierto a cargo de los Niños Cantores de la Catedral de Guadix, organizado por la Asociación de Vecinos de la Calle de la Jonquera y patrocinado por "La Caixa".

**Basura**

En la calle de las Rodas, muy cerca de su confluencia con la de Vilafant y en la acera correspondiente a las cocinas de un establecimiento hotelero, se

amontonan a diario y a todas horas, gran cantidad de basuras, unas dentro de cajas y otras sueltas. El espectáculo, dado lo céntrico del lugar, no es nada recomendable ni "típico" como el restaurante propietario de las mencionadas cocinas.

**Fallecimiento**

En la clínica donde se hallaba internado, falleció en Girona D. Francisco Rodríguez Caro, quien, durante muchos años, fue el jefe de Telégrafos de Figueres. El señor Rodríguez Caro, que actualmente residía en Girona y en situación de jubilado, sufrió hace pocos días una

caída que le produjo fractura de fémur. Cuando después de una intervención quirúrgica todo hacía preveer una normal recuperación, falleció repentinamente.

**Comissió 11 de setembre**

El passat dia 11 es va celebrar la primera reunió de treball de la comissió per a preparar l'11 de Setembre a la nostra ciutat. Es donaren idees molt diverses sobre la manera més caient de fer una Diada Nacional, aquest any més que mai. Malgrat que es va convidar tots els partits, sindicals, organitzacions culturals, independents,

etc. no s'hi va adherir ningú més. ERC espera que a la propera reunió del dia 20, a les 8 del vespre en els seus locals, al carrer de Girona, 18, 3er., hi assisteixi tothom. La Comissió està formada avui pel Bloc Català de Treballadors, Esquerra Republicana de Catalunya, Estat Català, Front Nacional de Catalunya. O.C.E., Bandera Roja i independents.

**Instituto**

La Delegación Provincial del Ministerio de Educación y Ciencia ha resuelto anunciar a contratación directa las obras a efectuar en diversos centros do-

centes, dentro de los programas del Pacto de la Moncloa. Por lo que respecta a Figueres, las reparaciones en el INB se efectuarán bajo un presupuesto de contrata de 4.651.076 pesetas.

**Dalí**

Cuando el presente número de 9 PAÍS salga de la rotativa, se estará celebrando, por el Club de Fútbol San Andrés, la subasta del cuadro que Salvador Dalí donó a aquella entidad. El precio de salida se fija en cuatro millones y medio de pesetas. Si no es adjudicado, la comisión gestora del San Andrés piensa sortearlo. Se cree, no obstante, que la obra del figuerense universal encontrará comprador y por cantidad más elevada. Así sea.

**Hacienda**

Se recuerda a los contribuyentes obligados a formular declaración por el impuesto general sobre la renta y extraordinario sobre el patrimonio de las personas físicas que el próximo 31 de julio finaliza el plazo de presentación de las declaraciones correspondientes al ejercicio de 1977. En cuanto al impuesto general sobre la renta de las sociedades y demás entidades jurídicas, el plazo finaliza el día 26 del actual mes, a efectos de dicho impuesto, para las empresas cuyo balance haya sido aprobado el 30 de junio último.

**Nova catedràtica**

La nostra amiga Adela Garrido i Deulofeu, filla de Ferran Garrido i Pallardó, estimat company en les tasques de Redacció de 9 PAÍS ha obtingut el número 1 a les oposicions a la càtedra de francès d'Institut de Batxillerat, oposicions a les quals participaren professors de tot l'Estat espanyol. La nostra més cordial enhorabona i per molts anys!

**NATALICIO**

El matrimonio Alexandre Liaño-Nuri Vallmajor, han vivido hace pocos días la grata nueva que representa el nacimiento de una hermosa niña. Alexandre y Nuri, eran ya padres de un niño, Mario. A la recién nacida se le ha puesto por nombre, Alina. 9PAÍS felicita y se felicita por este acontecimiento.



**POLIGONO  
PONT DEL PRÍNCEP, S.A.**

PLAN PARCIAL APROBADO POR LA COMISION PROVINCIAL DE URBANISMO EL 12-7-1977

**PARCELAS INDUSTRIALES**

DESDE 600 m.<sup>2</sup>. CON TODOS LOS SERVICIOS ASEGURADOS  
FACILIDADES DE PAGO HASTA 3 AÑOS (SIN INTERESES)

**NAVES INDUSTRIALES**

**GRAN CALIDAD A SU JUSTO PRECIO**

DE 300 m.<sup>2</sup> EDIFICADOS + 200 m.<sup>2</sup> DE PATIO

DE 600 m.<sup>2</sup> EDIFICADOS + 400 m.<sup>2</sup> DE PATIO

DE 1200 m.<sup>2</sup> EDIFICADOS + 800 m.<sup>2</sup> DE PATIO

**GRANDES FACILIDADES DE PAGO**

**NOS ADAPTAMOS A SUS POSIBILIDADES**

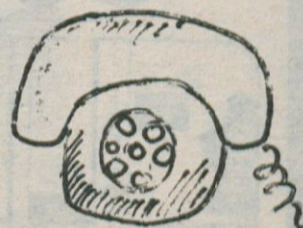
**¡¡ INVIERTA Y REVALORICE SU DINERO  
EN EL POLIGONO MEJOR SITUADO !!**

**VEA LA GRAN MAQUETA Y PIDA INFORMACION:**

Calle Vilafant, 17 - Teléfono 502649

**FIGUERAS**

**9PAÍS**



**50 57 63**

Portbou

## En torno al presente político de la villa Reunión y comunicado de los partidos

(De nuestra Redacción).- El pasado 14 del mes en curso, tuvo lugar una reunión de las fuerzas políticas locales, mayoritarias en las pasadas elecciones del 15-J, en la que 9PAÍS asistió como invitado. Tras largas deliberaciones y efectuado un profundo análisis del momento político portbuense, se acordó dirigirse a la opinión pública a través del siguiente comunicado, que suscriben PSC-PSOE, CDC, PSUC y FNC.

La nota empieza diciendo: "1.º Complacernos en el hecho de que por fin salga de la *clandestinidad* y se dé a conocer la representación del partido gubernamental UCD y que se organice en Portbou como partido político, hecho que nos permitirá encontrar interlocutores válidos y reconocidos, sin las ambigüedades constatadas hasta ahora, para que, dejando a un lado las ideologías que como demócratas respetamos, pueda trabajarse en común en pro de los intereses generales del pueblo, para estudiar conjuntamente su problemática y conseguir el soporte de los respectivos parlamentarios y de la Generalitat si conviene, para la reivindicación de aquellas estructuras deficitarias que sufre Portbou."

A continuación, dice el comunicado: "2.º Hacer constar, no obstante, el sistema poco ortodoxo utilizado por el señor alcalde, cuya vinculación a UCD ya se hizo patente en las pasadas elecciones, influenciando y presionando, valiéndose de su cargo, tanto público como profesional, a determinadas personas condicionadas por motivos laborales o comerciales, a inscribirse en el partido que patrocina, método este ca-

ciquil y antidemocrático, que deteriora la trayectoria de un partido que, pese a su escasa incidencia electoral a nivel de Catalunya, consideramos necesario su contacto en el actual proceso para la consolidación de la democracia en Catalunya y España."

"3.º Evidenciar que, asimismo, parece que se han integrado a UCD otros cargos del Ayuntamiento, de evidente y probada fidelidad al anterior régimen, y que al no encontrar dentro del ámbito local la parcela política más afín a su ideología franquista, no han dudado, en claro gesto oportunista, en incorporarse a UCD, creyendo que es el carro del ganador, factor que les permitirá, muy probablemente, que desde el mismo seno del Ayuntamiento, sean manipuladas descaradamente las próximas elecciones municipales, en un desesperado intento de perpetuar en continuismo las estructuras sostenidas hasta hoy."

Más adelante, se dice: "4.º Llamamos la atención del pueblo sobre una participación más efectiva y de soporte a los partidos democráticos que firman el presente comunicado, según sus preferencias, haciendo notar a todo el mundo que sin esta ratificación estamos abocados al continuismo, la responsabilidad del cual recaería en la indiferencia y la pasividad de nuestros ciudadanos."

"5.º Aprovechar la oportunidad de este comunicado, para hacer saber, especialmente a todos los comerciantes que puedan sentirse afectados, que ningún partido político, ni ninguno de sus representantes o delegados, ha tomado, como indebidamente se ha hecho correr,



El alcalde de Portbou señor Naves, junto a otras personalidades, frente al nuevo ayuntamiento. (Foto archivo)

posición alguna, ni en favor ni en contra, sobre el aparcamiento de automóviles en la Rambla, haciendo constar que tampoco han sido consultados sobre esta cuestión, ni sobre cualquiera otra. Por tanto, es el propio Ayuntamiento el que toma unilateralmente todas las medidas relativas al tráfico dentro del recinto de la población, así como todo lo que hace referencia a la administración y a la gestión general del municipio, en la que no tenemos ninguna clase de intervención los partidos políticos que suscriben, toda vez que la Comisión de partidos constituida con estos fines en su día, no fue aceptada por este Ayuntamiento."

A través de este comunicado que hacen público, los representantes de los partidos acaban

diciendo: "6.º Finalmente, apelamos al criterio de nuestros conciudadanos y llamamos su atención sobre el inusitado afán de trabajo y de querer hacer cosas, de que está dando muestras el actual Consistorio, que se ha apresurado a divulgar planes y proyectos (por supuesto y como de costumbre, sin consultar nada a nadie) el objetivo de los cuales, más que de una inmediata viabilidad y realización, obedece a una estrategia de oportunismo pre-electoral, sobre el que cabe preguntarse: ¿Por qué todo eso no se ha hecho unos cuantos años antes? ¿Por qué después de no hacer absolutamente nada durante cuarenta años, tienen ahora tanta prisa, que no pueden esperar unos meses más? Pensamos que las respuestas

son claras y que sobran más comentarios."

Y firman los partidos antes citados (PSC-PSOE, CDC y PSUC), en Portbou, *Segona Vegueria*, a 14 de julio de 1978.

RAMON SALA, DIPUTADO:  
CARRETERA EN MAL  
ESTADO

En carta dirigida al delegado en Girona del Ministerio de Obras Públicas y Urbanismo, Agustín Bru Zaragoza, el diputado de Convergència Democràtica de Catalunya, Ramon Sala i Canadell, ha denunciado el mal estado de la carretera de Figueres a la frontera francesa por el Coll de Belitres, especialmente en el tramo comprendido entre la playa de Grifeu y Portbou.

Port de la Selva

### El puente sobre la riera Romanyac será reconstruido

(De nuestro corresponsal).- La Dirección General de Carreteras ha anunciado la licitación, por el sistema de concurso-subasta (declarado de urgencia a efectos de tramitación) de las obras de reconstrucción del puente sobre la riera de Romanyac, en la carretera GE-612.

El presupuesto de contratación se cifra en 15.206.928 pesetas y el plazo de ejecución de la obra se fija en ocho meses.

El puente a reconstruir, no hace mucho modernizado en su estructura, cedió por uno de los pilares, en las riadas de finales del año pasado.

Palamós

### Por culpa de Palafrugell Cierre de la playa "El Castell"

(De nuestro corresponsal).- El hasta ahora gobernador civil de Girona, señor Mesa Parra, a la vista de los informes elaborados por la Jefatura Provincial de Sanidad señalando el alto grado de contaminación de las aguas marinas de la playa "El Castell", ordenó antes de ser relevado de su cargo el cierre de dicha playa.

La razón del cierre estriba en el vertido de aguas residuales de la vecina localidad de Palafrugell.

Por tal motivo, se han instalado en la zona varios letreros en catalán, castellano, francés, inglés y alemán, prohibiendo el paso a los bañistas. Del mismo modo, patrullan por toda la playa un cuerpo de vigilantes, con el fin de evitar que los turistas se bañen en la misma.

## Seguro nacional contra el pedrisco en el viñedo

Según autoriza la Orden del Ministerio de Hacienda de 19 de Junio de 1978, se inicia la contratación de este seguro a nivel nacional contra el Pedrisco en la uva de vino.

Los interesados en el mismo que deseen información pueden dirigirse a:

### MUTUA RURAL

bien al Agente Local de la misma o a la Oficina Provincial sita en:  
Avda. Jaime I, 38, Telef: 203949, GIRONA

# FUSTERIA Josep Ortíz

Taller: c/. Nord, 17  
VILASACRA

Oficina: c/. Tarreres, 16 - Tel. 50 36 81  
FIGUERES

# Espolla: un poble que lluita contra l'expropiació

## El "Grup de l'Alt Empordà per a la defensa de l'Albera" presenta recurs

(De la nostra Redacció, per Alfons Romero i Dalmau).— El problema dels veïns d'Espolla té el seu origen en el CIR n.º 9, de Sant Climent Sesecebes.

Les necessitats internes del campament militar d'expandir-se i transformar-se en camp de maniobres i tir d'artilleria, comporten el creixement de la seva àrea. Per aquest motiu, s'obri un procés d'expropiació forçosa, en virtut del qual es desposseeix de llurs terres a molts propietaris dels termes de Sant Climent i Espolla. En total, són 1.500 Ha., repartides així: 299 a Espolla i 1.201 a Sant Climent.

### MOTIUS DE L'OPOSICIÓ

La reacció dels afectats ha estat desigual. A Sant Climent, on la seva economia local es troba molt lligada al campament, s'ha acceptat el fet com a cosa normal. Els veïns d'Espolla, del contrari, s'han oposat totalment a l'expropiació. D'aquí neix tot el procés d'oposició, en uns termes desproporcionats: uns 500 habitants contra un ministeri poderós, és a dir, el Ministeri de Defensa.

Bàsicament, els motius exposats pels veïns d'Espolla, per tal

d'oposar-se a l'expropiació, han estat tres: de caire humà, de tipus ecològic i de caire també artístic-arqueològic.

Una de les raons elementals per a fonamentar l'oposició és el constant perill que suposen les pràctiques de tir. Al llarg de molts anys, el massís del Castellà, tot i que no era propietat de l'Estat, s'ha fet servir com a blanc per als exercicis de tir. Malgrat tot, l'exactitud de les peces d'artilleria no és pas de fiar. Així, s'ha pogut comptabilitzar i confirmar l'explosió d'artefactes molt a prop de masos habitats, o llocs on normalment hi ha gent que treballa, els quals es troben lluny



del pic del Castellà, blanc teòric de l'artilleria.

Darrerament, cal destacar que, a pocs metres del veïnat dels Vilars, hi va caure i explotar un artefacte, causant un lògic neguit als seus habitants, car es pensen que qualsevol dia pot "petar" damunt llurs cases una bomba... Últimament, també, al mas de la Llosa, dos projectils varen esclatar prop d'un lloc on treballaven diverses persones. Aquest mas es troba situat a uns tres quilòmetres de la zona de seguretat i de bon tros fora de la d'expropiació. El problema no és d'ara, ja que es recorda que fa temps caigué un artefacte al mas Solers, el qual sortosament no explotà, quan els seus habitants eren fora del foc. El susdit artefacte s'introduí a la casa per la xemeneia...

Per això, l'ampliació i consolidació d'un centre de tir d'artilleria agreujaria, segons els veïns d'Espolla, encara més el problema de la inseguretat personal.

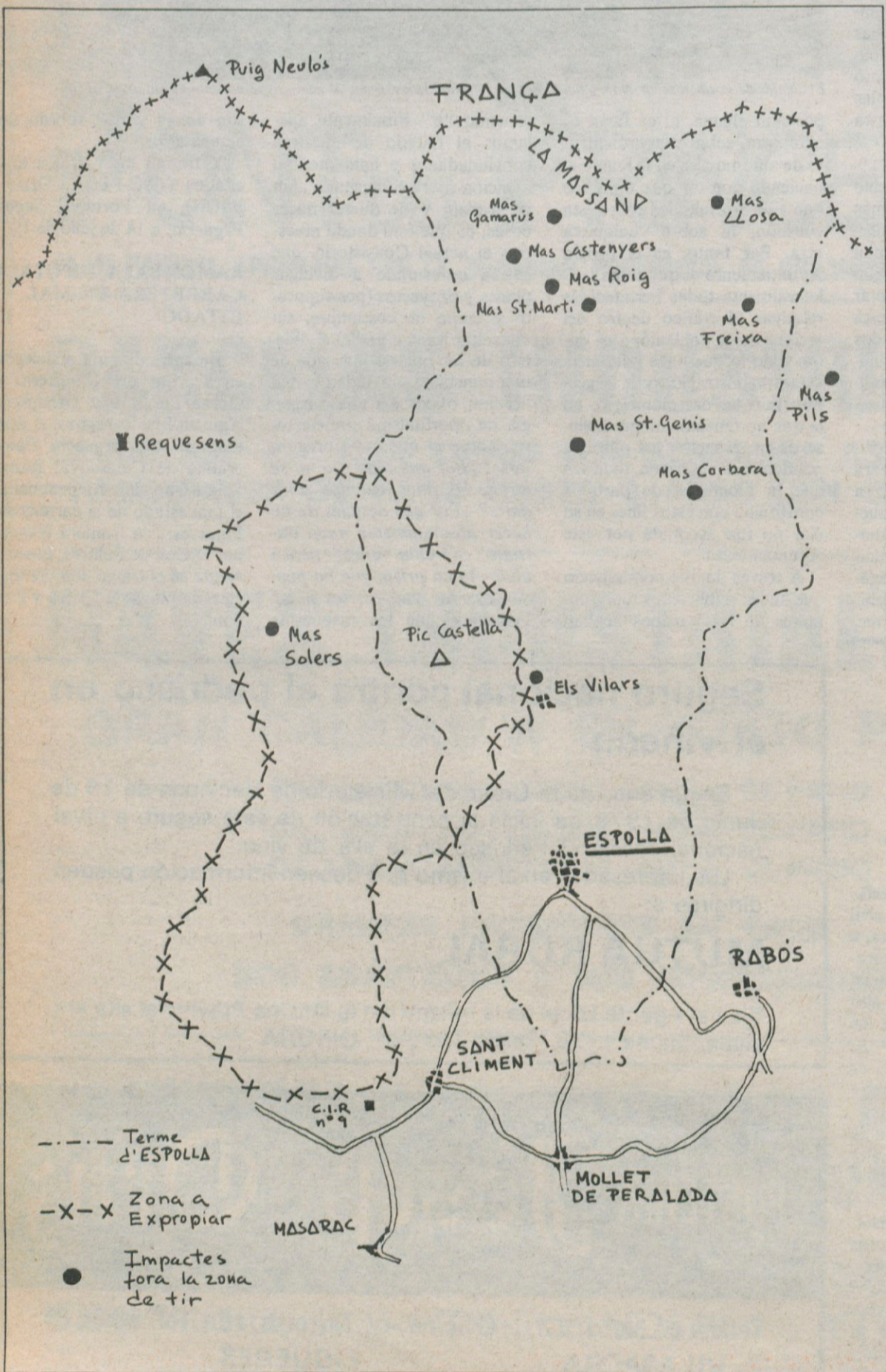
Una altra argumentació és que el conreu bàsic de la zona a expropiar és el del surco, cosa que sempre dona uns petits ingressos. Sobretot, tenint en compte que els seus actuals propietaris són modestos. També l'expropiació afecta diversos camins, els quals, una vegada produïda aquesta, quedarien tallats i es perdria la comunicació amb el sector de Requesens. La impossibilitat de poder-hi anar a caçar, limitaria les probabilitats de caça del vedat d'Espolla, una de les fonts d'ingressos més considerables del municipi (un milió de pessetes anuals de promig), ingressos que es destinen, principalment, a l'arranjament dels camins veïnals i la cria i repoblació d'espècies de caça.

Altrament, el perill d'incendi, com a conseqüència de les explosions i tenint en compte que sovint els artefactes cauen fora del límit de seguretat i dins de la zona de boscos (cal recordar l'incendi de l'any 73, a causa de maniobres de tir), pot destruir aquesta zona, com ha assenyalat el cap provincial d'ICONA, lloc on hi ha la Reserva de la Maçana, creada per ordre ministerial el 30-7-73, considerada com la primera reserva natural dels Països Catalans i contemplada ja pel "Regional Planning" del 1932, que confeccionà la Generalitat com a zona de parcs i boscos reservats.

També aquesta zona figura al catàleg que prepara la Diputació i que la defineix com el Parc Natural de les Alberes, el qual inclou el massís muntanyenc situat pel damunt de Cantallops, els Solers, Espolla, Rabós, Vilamaniscle, entre Portbou i Colera i entre la Jonquera i el Portús. El "Llibre Blanc de la Gestió de la Natura dels Països

Catalans" entén que el Parc de les Alberes hauria d'incloure molt especialment la zona de Requesens, Sant Genís i Sant Quirze de Colera, per tal de complementar els valors paisatgístics i forestals amb els arqueològics. També hem de dir que, segons un estudi fet per DEPANA, la zona d'Espolla gaudeix d'una extraordinària riquesa animal i que moltes espècies —algunes a punt d'extingir-se— en podrien fugir o desaparèixer, amb l'ampliació del camp de tir, tot trencant l'equilibri ecològic d'aquest lloc privilegiat.

Per última, direm que la zona d'Espolla està molt poblada de monuments megalítics, actualment objecte d'estudi per l'UNESCO. Alguns d'ells, són peces úniques, com els dòlmens de "Les Morelles", "Can Cunillers", "Murtra", etc. També hi ha esglésies romàniques i pre-romàniques, fonts públiques... Per cert que, a causa d'una bomba que caigué a la Font del Castellà, el rètol pintat pels veïns que deia "Artilleria respètame", ara només diu: "tillero respètame"... Tots aquests monuments, fonts, etc., foren estu-



### Adhesió de la Jonquera

(Del nostre corresponent).— "L'Ajuntament de la Jonquera dona el seu suport al recentment constituït "Grup de l'Alt Empordà per a la defensa de l'Albera i s'hi adhereix, encara que, de moment, no hagi estat convidat a formar part del grup", ha manifestat el batlle Josep Maria Mesquida.

El senyor Mesquida, després de recordar que el problema afecta també a la Jonquera, ha declarat que l'Ajuntament que presideix ja fa temps que es va preocupar d'aquest assumpte, però sense èxit, tot adreçant escrits a diversos organismes de Madrid.

## La política i els polítics de Girona (2)

Per Claudi Ametlla

(Capítol vuitè del segon volum inèdit de les Memòries de l'antic governador)

# Josep Irla, modest i discret, però amb capacitat d'home de govern

Irla i Puig Pujades sabien viure independents i lluny de la corrupció llerrouxista. Les masses que influïren o comanaren eren catalanistes com ells i afectes a les coses d'ordre superior, com fou tothora i a tot arreu el catalanisme, el qual, en un caire que no sembla polític, però que també ho és, volgué dir sempre cultura, espiritualitat, superació, virtuts per les quals triomfà i perdura. Els periòdics que inspiraren foren escrits en català, no com aquell carrincló "Autonomista" gironí, redactat en una aproximació del castellà i de vegades no massa clar en les seves campanyes.

D'un punt de vista estrictament polític el millor d'aquest triumvirat fou Josep Irla i Bosch. Home de govern, honest, ponderat, excel·lent administrador, fou dels pocs, en la nova jerarquia que entengué que la República havia vingut per a tothom i que ja havia passat el temps de l'oposició i les crides revolucionàries. Ho sentia així i ho practicava així; però no ho hauria sabut formular oratòriament aquest home modest, discret, de poques paraules, i cap d'elles altisonants o emfàtica.

Però Josep Irla, tan ben raçat, tan real i concret, i tan representatiu d'aquell tipus de polític comarcal del qual el federa-

lisme en donà tants i tan bons exemplars, tenia massa consciència de les seves limitacions i mai no aspirà a devenir influent en la política general de Catalunya. Quan hi fou obligat, el seu paper, tan ben cotitzat a Girona, baixà qui-sab-los enters. Ell era un valor a Sant Feliu, la seva ciutat; a La Bisbal, el seu districte; a Girona, la seva província. Més enllà aquest valor perdia molt. No era orador, no disposava de grans tòpics transcendents, no sentia l'intriga: tres falles greus en aquells temps d'agosarats i remenadors d'idees generals. Però encara hi havia una raó major que mantingué Irla en aquest volgut se-

molt de l'època. A tots apareixia com un home superior per la dignitat de la seva vida austera, pel seu talent veritable i pel secret i inaccessibilitat amb què s'envoltava. La punta de posa que en tot això podia haver-hi i que hi havia realment, era passada per alt per aquests admiradors, fossin grans industrials o directors del Sindicat obrer. Albert era l'home indiscutible i així pogué ésser cinc o sis vegades diputat de La Bisbal i mantenir-se en aquest equilibri difícil: defensor dels patrons i profeta dels treballadors.

L'edat formativa d'aquest home tan fora del comú, a cavall dels dos segles, coincidí

i federals de tota la vida, de festes i fontades, de gent que beu xampany francès en porró, de cants populars i sardanes, d'èpoques d'inconcebibles prosperitats quan el suro va bé i de gran misèria quan no hi va, alternances acceptades amb el mateix capteniment dioniàsic i vital. Terra que, només ella, podia donar un Salvador Albert i anys més tard un Josep Pla, ambdós tan fora del criteri amb què judiquem els polítics i els escriptors.

En les eleccions per a les Constituents del juny de 1931, Albert fou elegit Diputat en la candidatura que encapçalava. I poc després, Lerroux, primer ministre d'Afers Estrangers de la República, el nomenà Ambaixador a Bèlgica, càrrec al qual es lliurà en cos i ànima. Això feu que el tractés poc en aquest temps; però com que m'era amic d'abans, puc parlar d'ell amb el mateix coneixement directe amb què reporto fets i retrats d'aquests temps. Altrament la pretèrita evocació no fora completa si hi mancava la d'aquest home original que la història recordarà, segurament més com a poeta que com a polític.

Desamparat per aquesta absència, Josep Irla hagué de navegar sense aquella direcció, la manca de la qual lamentava sincerament, per bé que en realitat pogués passar-se'n. Era prou home per a caminar sense crosses per tots els camins del districte i àdhuc de la província. Ell, però, no s'aconsolava de la separació del Mestre i sobretot de la seva indiferència per a les grans coses que ací s'acomplien. "No volgué venir per a votar la Constitució ni l'Estatut", confiava afligit, i en aquell seu to menor, als seus íntims.

Fet Comissari de la Generalitat a les comarques gironines, Josep Irla es donà a la tasca que el càrrec comportava amb aquella atenció minuciosa que posava en tot. L'ajudà amb eficàcia com a comissari adjunt, Joaquim de Camps i Arboix, l'amic i diari contertuli que tan contribuï, ell i la seva muller, a fer-nos grata l'estada a Girona, a mi i a la meua. Coincidint no poques de les atribucions del Comissari amb les del Governador, ens veiem i ens tractàvem sovint, amb compenetració i cordialitat perfectes. Segurament Josep Irla no donà en cap altre càrrec dels que fou obligat a exercir, com donà en aquest, una mostra tan cabal de la seva capacitat d'home de govern.



Claudi Ametlla, durant la seva època de governador de Barcelona —després de la de Girona—, amb el president de la Generalitat, Francesc Macià.

gon pla: fou la seva voluntat de considerar-se sempre el lloctinent de Salvador Albert, diputat quasi perpetu del districte i figura considerable en la comarca.

Albert, escriptor, poeta, professor, exercí un curiós magisteri en aquest Baix Empordà, que tant podia manifestar-se en convinçents Memòries sobre l'eterna crisi de la indústria surotapera, com en sibil·lines conferències sobre novetats socials i literàries. Amb el primer servia l'interès dels industrials que el mantenien en la Secretaria de la Cambra de Comerç; amb el segon estovava un poc els obrers, amb prèdiques anarquistoïdes,

amb la vaga anarquista de la qual pocs catalans tocats d'intel·lectualisme o de política republicana es lliuraren. El rampell li durà més que a molts d'altres i això i el clar numen poètic, el situà en una mena de vague polític, per damunt dels partits, indefinida i independent posició que cultivà sempre i féu acceptar als seus electors. Parlant d'aquest cas, Puig Pujades, sovint massa emportat per l'humorisme, solia dir: "el Budha de Sant Feliu". O encara: "no hi ha més Déu que l'Albert i l'Irla és el seu profeta".

És clar que això passava —i no podia passar enlloc més— al Baix Empordà, terra d'idealistes

diats pel mestre Antoni Balmanya que ensenyà els seus alumnes a respectar-los i estimar-los.

### "GRUP DE L'ALT EMPORDÀ PER A LA DEFENSA DE L'ALBERA"

Amb tots aquests arguments, el poble s'organitzà per tal d'oposar-se a l'expropiació. L'any 1977 es creà la "Comissió de Defensa del Patrimoni Natural, Artístic i Arqueològic d'Espolla". La presidí el batlle i era integrada per tots els presidents de les entitats locals i algun propietari. La feble gestió portada a terme per l'esmentada comissió (de fet, només aconseguí negociar amb el general Aranguren tres punts, amb l'ajut dels parlamentaris Jordi Pujol i Francesc Ferrer: expropiar el necessari, treure el suro de la zona expropiada i accés pels camins veïnals, quan ho consideressin oportú els militars), aquesta feble gestió, repetim, motivà la creació del "Grup de l'Alt Empordà per a la defensa de l'Albera".

Aquest grup es proposa popularitzar el problema a tots els nivells: recollir signatures contra l'expropiació, realització d'actes culturals, conferències, etc. i enguany ja té en procés el recurs administratiu contra l'esmentada expropiació. Cal recordar que una de les primeres tasques fou la xerrada-col·loqui a Espolla, a càrrec del diputat Ernest Lluch.

El problema d'Espolla no és solament un problema del poble, sinó de tots els empordanesos, ja que aquesta és una zona a salvar per a l'Empordà i per a tot Catalunya.

### Cronologia

1965 (6 d'agost).- Escrit del Govern Militar als propietaris d'Espolla, demanant si volen vendre les finques. Resposta negativa d'aquests. Escrit de protesta dels espollencs a diversos estaments i ministeris.

1967.- Reunió del governador civil, a Figueres, amb els batlles de l'Alt Empordà, en relació amb l'ampliació del campament de Sant Climent de Sescebes. Sols s'hi oposa el batlle d'Espolla.

1976.- Escrit del coronel-jefe del CIR nº 9 als propietaris, instant-los a posar preu a les finques. Fa constar que si s'hi neguen farà el procés d'expropiació. Tothom s'hi nega.

1977.- Gestió del tinent coronel d'EM de la IV Regió Militar amb el batlle d'Espolla. Aquest s'oposa novament a l'expropiació. Escrits del poble al Rei, president

del Govern, ministeris de Defensa, Afers Estrangers, Capità General, etc. Els militars envien croquis dels terrenys. Els veïns s'oposen altra volta a l'expropiació, encara que acceptarien que els soldats hi anessin a practicar els exercicis de tir.

1978.- El Consell de Ministres aprova l'expropiació. Dos mesos més tard (20 de març), surt publicada al BOE. Entrevistes dels representants del poble amb els generals Vega Rodríguez i Arangueren. Jordi Pujol i Francesc Ferrer acompanyen, en aquesta última visita, als de la Comissió de Defensa del Patrimoni Natural, Artístic i Arqueològic d'Espolla. Explosions de diversos artefactes fora de la zona d'expropiació. Neix el Grup de l'Alt Empordà per a la defensa de l'Albera, per tal d'aturar el procés d'expropiació. El diputat del PSC, Ernest Lluch, intervé en l'afer. Recollida de signatures contra l'expropiació a tot Catalunya.

Impresiones de un largo viaje (2)

Por Josep Maria Xampeny

## Matadi: encanto y desencanto de una ciudad de la República del Zaire

En medio de esta inmensidad del Océano, navegamos rumbo a Matadi. El buque se desliza por la superficie de las aguas completamente en calma y el cielo reluce por la luminosidad de las estrellas.

Son casi increíbles los datos proporcionados por los científicos en esta materia, ya que, gracias a los poderosos telescopios y a las fotografías que se han tomado del cielo, alcanzan la enorme cifra de unos treinta mil millones de estos astros.

Las estrellas de primera y segunda magnitud son 42, las útiles a los navegantes unas 150 y las visibles a simple vista unas 7.000.

Una brisa suave acaricia mi rostro. Desearía estar toda la noche despierto para gozar de esta paz; pero el ajetreo de toda la jornada hace que me sienta cansado. Tiro por la borda la colilla del cigarrillo y entro en el camarote.

Antes de que el sueño se apodere de mi espíritu, contemplo una fotografía de mi familia.

flotan sobre las aguas. Contemplo su vuelo seguro y ligero y sin batir las alas durante largos intervalos. Su voz es un grito agudo y muy peculiar. Se posan en las aguas algunas de ellas, columpiándose con la ondulación de las olas.

Es el tercer día de navegación, desde que partimos de Luanda. La costa ya se divisa con claridad.

Las aguas que hasta ahora eran limpias y transparentes han cambiado de color.

El barro y la arena que arrastra la corriente del río hacia el mar, tiñe de pardo rojizo aquella parte de las aguas del Atlántico.

Hemos llegado a la desembocadura del río Congo. La motonave va adentrándose río arriba.

El paisaje va cambiando a medida que remontamos la corriente. Aquí ya las aguas empiezan a clarear.

El Congo tiene una longitud de 4.600 kilómetros, ocupando el séptimo lugar mundial. Pero si se le juzga por su caudal, pasa a ocupar

se mueven al soplar una ligera brisa. Parece que saludan al buque y a todos nosotros.

Hemos dejado atrás al único centro congoleño que se asoma al Atlántico: Banana, de pequeña extensión, pero de gran interés histórico.

Siempre río arriba, llegamos frente a Boma, con una población aproximada de 33.000 habitantes. En este centro urbano, aún se conserva el baobab bajo cuya sombra había descansado el gran explorador Stanley.

Precisamente de este poblado, estamos esperando al práctico que tiene que maniobrar la motonave hasta Matadi.

Ya ha llegado a bordo. Está en la cámara de los oficiales, tomando un whisky y hablando con el capitán. El resultado de la conversación alegre mi ánimo, ya que, según el práctico, no es prudente navegar hasta la mañana siguiente, pues las lluvias han sido muy importantes en el interior y éstas han



unos compañeros, mientras bebemos unas copas de champaña. El calor es sofocante y apetece saborear el espumoso tan fresco.

Poco a poco, todos se han marchado a dormir. En el buque, todo es silencio. Mas, con una música maravillosa, escucho el despertar de la selva. Trinos de pájaros se confunden con el rasgar del grillo. De vez en cuando, todo queda callado, empezando de nuevo con mucha más fuerza.

Dos negros de pie dentro de un cayuco avanzan impulsados contra la corriente por medio de unas largas pértigas, que hunden en el lecho fangoso. Están muy cerca de la ladera del río. Extiendo mi brazo, y con la mano hago unos movimientos de saludo. Ellos sonríen, y también me corresponden.

Por fin, hemos arribado a Matadi. Ya el buque está amarrado y la escalera real arriada.

En unos momentos, toda la cu-

### Cocoteros gigantes, fieles guardianes de la selva, a ambas orillas del río Congo

#### NAVEGANDO POR EL RÍO CONGO

Son las ocho de la mañana. Estoy en la toldilla de popa. En ella hay instalada una ducha de agua salada. Por mediación de un motor, bombeo esta agua tan clara del Atlántico y refresco mi cuerpo.

El cielo está limpio de nubes, y el sol empieza a calentar. Por el lado de estribor, se puede divisar los contornos de la costa.

Una bandada de gaviotas va siguiendo la estela del buque, alimentándose de los restos orgánicos que

el segundo puesto, precedido sólo por el Amazonas. El caudal de agua del río Congo, al llegar a su desembocadura, oscila entre 60.000 y 80.000 metros cúbicos por segundo.

Matadi está a 80 kilómetros de la desembocadura.

La vegetación es cada vez más tupida. En cada lado de los márgenes del río, crecen cantidad de árboles y cocoteros tan altos que en mi imaginación los sitúo como gigantes encantados, fieles guardianes de la selva. Las lianas cuelgan de las ramas y miles de hojas

hecho crecer al río, anulando algunas de las boyas de señalización.

### Con uranio congoleño construyéronse las bombas atómicas lanzadas sobre el Japón

El capitán ha ordenado fondear el buque.

Sentado en una silla plegable y en la cubierta de popa, hablo con

El brillo de la farola de popa ha atraído cantidad de mariposas y mosquitos de gran tamaño. Algunas de las primeras, son de una belleza y colorido extraordinarios. Revolotean quemándose las alas al contacto del calor que desprende la bombilla. Siento pena de que terminen su vida en la cubierta del buque. Si tuviera facultad para apagar la luz, lo haría encantado.

No, no me gusta este espectáculo. Prefiero ir a dormir.

#### LLEGADA A MATADI

Son las seis de la mañana y ya están haciendo los preparativos para continuar la navegación.

Una ligera neblina asoma a flor del río. Las primeras luces del alba se extienden por todo el paisaje. En el vientre del buque ya resuenan los motores, el ancla ya está izada y el batir de las palas de la hélice deja atrás unos remolinos que lentamente desaparecen.

Es curioso poder ver tantas islitas formadas por matas de jacintos en medio del río.

Pasamos frente a un poblado de nativos. Las chozas están construidas de cañas y barro. El techo es de paja entrelazada y la forma redonda característica de los hábitats africanos.

bierta del barco está llena de negros. Unos venden frutas tropicales, otros pequeños caimanes diseccionados; los hay que llevan figuras de marfil, collares, etc.

El capitán ha dado la orden de desalojar la cubierta, pues tanta gente impedía el trabajo que tenían que realizar los marineros.

Matadi es una ciudad de la provincia de Kinshasa, con una población de unos 60.000 habitantes. El puerto fluvio-oceánico está provisto de instalaciones muy modernas.

Después de la dominación belga y obtener la independencia el 3 de junio de 1960, el Congo se denomina República del Zaire. La superficie es de 2.345.409 kms. cuadrados.

El idioma es el francés, pero se hablan muchos dialectos bantúes, entre ellos el más difundido es el lingala.

El franco congoleño fue sustituido por el zaire en 1967. La capital es Kinshasa. El Congo exporta principalmente cobre, café, aceite de palma, diamantes, cobalto, algodón, estaño, caucho, oro, manganeso, uranio y radio.

Las dos primeras bombas atómicas lanzadas sobre Japón fueron construidas con uranio congoleño.





UN GUIA TARTAMUDO...

He pasado por el control aduanero, y camino por una carretera que me conducirá al centro de la ciudad. El calor del sol es muy fuerte y no me extraña ver a muchos negros durmiendo en los portales de las casas o en las aceras. Sólo necesitan un periódico o un cartón. Estos los extienden a modo de colchón y estirando su cuerpo encima ya son felices.

Subiendo unas escaleras, me encuentro en un mercadillo, donde venden figuras de talla. La madera la trabajan allí mismo, y siempre hay gente que le gusta mirar estos trabajos de artesano. Casi todos los blancos que se ven son marineros. Los hay de todas las nacionalidades.

Enfrente mismo de este mercado, un bar con una terraza cubierta de buenas sombras producidas por árboles gigantes, invita a un descanso. No me lo pienso dos veces y me siento en una silla de mimbre.

Una negra de unos dieciocho años me pregunta solícita qué deseo. Una cerveza muy fresca está



ya encima de la mesa, y me deleito tomando pequeños sorbos.

La chica que me ha servido lleva un peinado muy curioso. Los crespos cabellos forman delgadas trenzas que se unen a ambos lados de la cabeza.

Desde donde estoy descansando, contemplo cómo dos nativos, con una enorme cesta atada a la espalda, caminan lentamente. Presentan sobre la piel de sus caras una profusa distribución de marcas tribales, consistentes en escarificaciones lineales y punteadas, practicadas en la frente, las sienes y el busto. Un muchacho quiere venderme una figura de marfil. La encuentro cara y así se lo digo. Pero le invito a que se siente y tome alguna bebida.

Hablamos en francés. Es muy simpático; pero tiene un defecto al hablar, ya que es tartamudo.

En pocos momentos, la terraza se llena de clientes. Veo algún compañero del buque que también apaga la sed con bebidas heladas.

Las horas pasan apacibles. El amigo tartamudo continúa con su insistencia de que le compre la figura. Por fin, nos ponemos de acuerdo con el precio.

Hoy la tengo decorando una estantería del mueble-librería.

Tengo mucha hambre, y le pregunto si sabe de un sitio en que pueda cenar. Abriendo mucho los ojos, he iluminado su cara con una sonrisa. Me hace una seña para que lo siga.

Estoy enfrente de un hotel enorme. Le llaman Metropol.

Pienso que durante el mandato de los belgas sería un sitio de reuniones y de grandes fiestas.

En el "hall", hay muchos negros arrimados a las paredes decoradas con mármoles. Todos ellos son liados que con la mano extendida piden unas monedas. La impresión es fatal.

Mi compañero tartamudo no se separa de mí. Me hace entrar en un ascensor, hasta la quinta planta.

Un enorme salón, con un bar muy bien surtido de bebidas. Muchas mesas están ocupadas por señoritas del país. Otras, hablan con blancos. Seguramente, marineros. Al fondo, un cartel anunciando que es el restaurante.

Abrimos las puertas y ya un camarero negro nos invita a que escojamos la mesa. Todo el personal es del país. Los ventiladores funcionan, refrescando el aire. Mientras, leo la carta y hago la comanda.

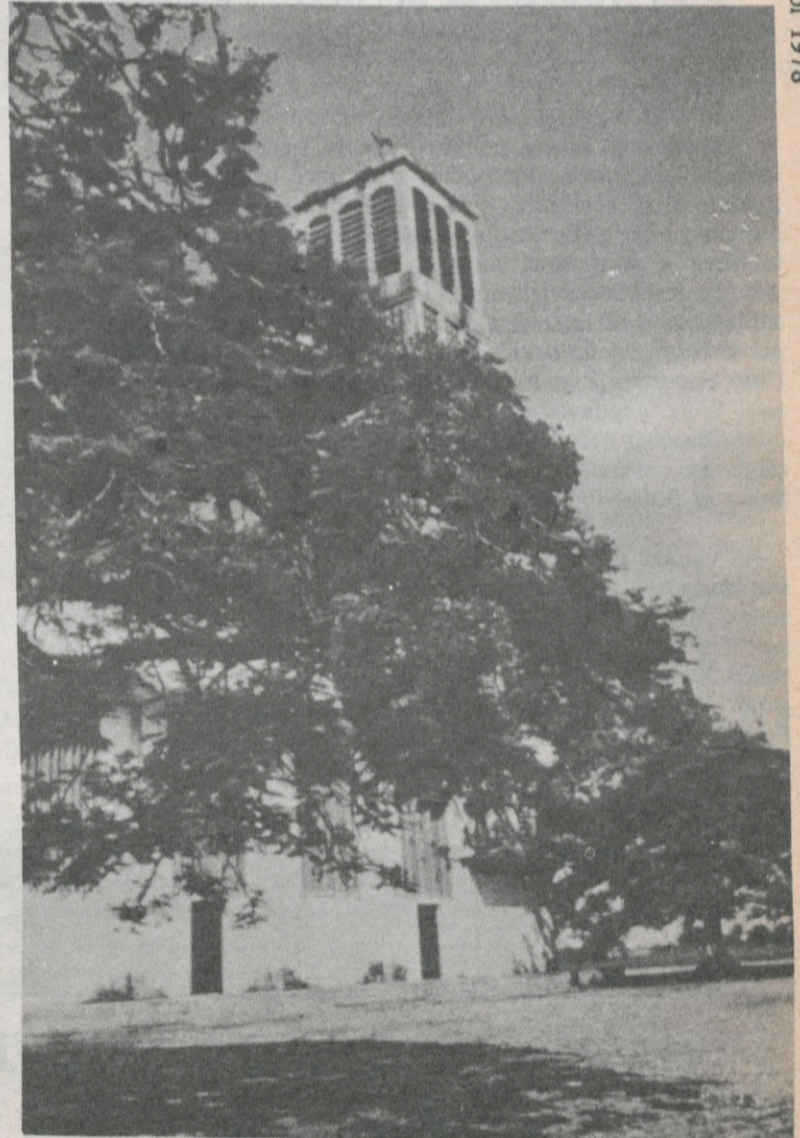
La cena no ha estado mal. He pagado por los dos cubiertos 14 zaires.

Hemos pasado al salón del bar para que nos sirvan el café. Pronto mi guía particular me da a entender que si quiero una compañía femenina costará poco de encontrar. En efecto, sin que se le haya invitado, ya una negrita se ha sentado junto a mí. La invito a que tome alguna cosa, y ella, agradecida, llama al camarero. De los techos, penden

unas lámparas muy costosas, pero la mitad de las bombillas no funcionan. Algunas de las butacas están rotas y en los rincones se nota la falta de limpieza.

Es ya muy tarde cuando regreso

al buque. Mi amigo el tartamudo me ha invitado para que mañana vaya a recorrer la "cité", que es el nombre que se da donde viven todas las tribus. Le doy las gracias por su amabilidad y me despido.



Programas TV. Francesa

Largometrajes

- 19 Miércoles 18.15.- Les visages de la Russie (Dc)
- 20.30.- Le devoir de français (Dr)
- 20 Jueves 20.30.- Le mutant (Cf)
- 22.30.- L'affiche rouge (Dr)
- 21 Viernes 12.30.- Les jours heureux (S)
- 20.30.- La fortune de Gaspard
- 22 Sábado 17.20.- Chapeau melon (S)
- 21.30.- Starky et Hutch (S) (P)
- 23 Domingo 20.30.- Trois milliards d'un coup
- 22.25.- Le cadí dupe
- 24 Lunes 12.30.- Les jours heureux (S)
- 20.30.- Comence a Vera Cruz
- 25 Martes 20.30.- Documental
- 22.30.- Bruits en fête (S)

gris recomienda

- 19 Miércoles 16.20.- Tour de France
- 22.00.- Des idées et des hommes
- 20 Jueves 13.45.- Acilion et sa bande (S)
- 21.25.- Les russes et leur cinema (Dc)
- 21 Viernes 16.00.- Tour de France
- 22.40.- Ciné premiere (Dc)
- 22 Sábado 13.35.- Le monde de l'acordeon (M)
- 13.50.- Restez donc avec nous
- 23 Domingo 13.20.- Cirque
- 14.30.- Section contre-enquete
- 24 Lunes 14.35.- Athletisme
- 21.05.- Les grandes personnes (Dc)
- 25 Martes 20.30.- Au-dela de l'horizon
- 21.30.- Superstars



Programas TV. Francesa

Largometrajes

- 19 Miércoles 14.00.- Si Versailles m'était conté
- 20.30.- Moi Claude Empereur (S)
- 20 Jueves 15.05.- Police Story (S)
- 20.30.- Werther (Dr)
- 21 Viernes 20.30.- Ces Merveilleuses pierres (S)
- 22.40.- On s'est trompe d'histoire (Dr)
- 22 Sábado 14.00.- Le jardin derriere le mur
- 20.30.- Maigret et le témoin recalitrant
- 23 Domingo 17.15.- Super Jaimie (Cf)
- 24 Lunes 14.00.- Police Story (P)
- 21.40.- Lire c'est vivre (Dc)
- 25 Martes 14.00.- L'homme qui valait 3 Milliards (Cf)
- 20.45.- Aguirre ou la colere de Dieu

gris recomienda

- 19 Miércoles 21.30.- Question de temps
- 23.10.- Musique de nuit
- 20 Jueves 15.55.- Aujourd'hui magazine (V)
- 18.00.- Recre A2
- 21 Viernes 14.00.- Le coeur au ventre
- 21.35.- Apostrophes
- 22 Sábado 22.05.- Special Marie Laforet
- 23 Domingo 14.00.- Concert Dir. Von Karajan
- 18.00.- Cirque
- 24 Lunes 20.30.- Musical Mallorca
- 25 Martes 15.00.- Sports
- 22.00.- Debat



Largometrajes

- 19 Miércoles 20.30.- Paulina 1880 (Dr)
- 20 Jueves 20.30.- Le trefle a cinq feuilles
- 21 Viernes 21.30.- Le roi du Maroc (Dc)
- 22 Sábado 20.30.- La circonstance
- 23 Domingo 15.30.- La photo souvenir
- 22.45.- Les quatre filles du Dr. March
- 24 Lunes 20.30.- Sin programar
- 25 Martes 20.30.- La belle et le cavalier

gris recomienda

- 19 Miércoles 19.40.- Emissions pour la jeunesse
- 20 Jueves 20.00.- Les jeux de vingt heures
- 21 Viernes 20.30.- Le nouveau vendredi
- 22 Sábado 19.40.- Emissions pour la jeunesse
- 23 Domingo 20.05.- La transversale
- 20.30.- Campana (S)
- 24 Lunes 20.30.- Chair de poules
- 25 Martes 20.00.- Les jeux de vingt heures

(A) Acción - (AV) Aventura - (B) Bélica - (C) Cómica - (CD) Comedia - (CF) Ciencia Ficción - (CO) Concurso - (D) Drama - (DA) Dibujos Animados - (DC) Documental - (DP) Deportes - (M) Musical - (P) Policiaca - (S) Serie - (T) Terror - (V) Variedades - (W) Western.

Nota: La emisión de TF-1 es simultánea con el canal de FR-3 y en color hasta las 18.30 horas.

Futbol

## Un àpat històric a El Portús

El president de la U.E.F. s'acomiada dels amics (només hi faltava en Bach)

El proppassat dijous, a l'establiment de restauració pública i privada que el millor cuiner d'Espanya té a El Portús, es reuniren a sopar una mostra prou representativa dels amics i simpatitzants de la línia seguida per la Junta dimissionària de la Unió Esportiva Figueres, de la qual n'era capdavanter el senyor Blasi: el darrer President elegit democràticament que ha tingut el futbol figuerenc.

Al voltant de Manuel Blasi, s'hi aplegaren entre altres persones, Jaume Massot, Lluís Pérez Voisin, Joan Sala, Josep Maria Mesquida, Francesc Sargatal, Vicenç Galiana, Ricard Falcó, Josep Maria Surrell, Narcís Pijoan, Emili Casade-

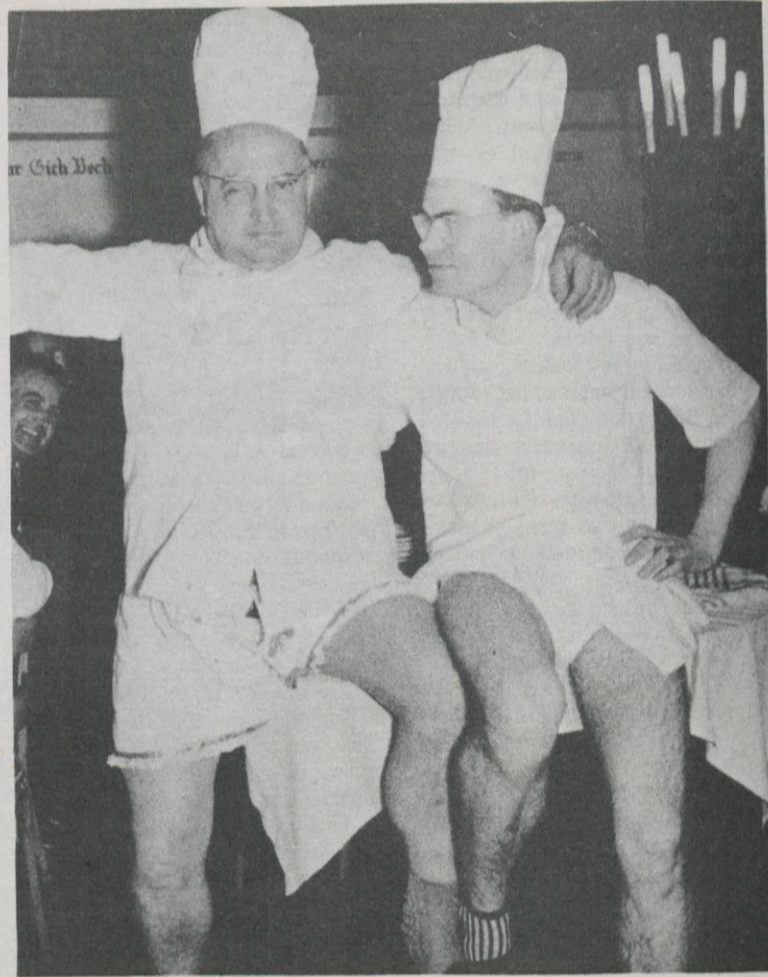
mont, i el propi Joan Duran "in person", que tingué la delicada gentilesa de preparar i cuinar personalment un àpat històric, refinadíssim, d'un gran rigor gastronòmic i molt ben girat. Escopinyes naturals, cargols a la Pertusenca, Llagosta a la Pepa Duran, colomins amb murgules, i gelat Gascogne. Tot això, ben regat amb un "Hermitage" (Chapontier) i amb xampany brut-extra "Piper", de Reims...

El sopar, ofert per Josep Maria Mesquida, fou digne d'ésser lloat en hendecasil-labs pel nostre estimat amic i redactor de 9 PAÍS Vicenç Burgas Saroyan. Però... ai las! En Burgas, fidel servidor del Palau de Comuni-

cacions de Figueres, hagué de quedar-se al peu del Morse, transmetent potser, tendres misatges nocturns per a futbolistes bufanúvols, disposats a fitxar per la U.E.F. de la nova i provisional Junta.

La il·lustració que avui publiquem, no té res a veure amb aquest tec. És una fotografia lasciva de l'any 1958, on podem admirar el cuixam superb de Joan Duran i el d'en Pere cuiner, sortint d'uns calçotets lleugerament frívols. Però com que trobem la foto refrescant i un pèl porno, hem cregut que ara era el temps més adient de publicar-la.

N.



## REPORTATGES

### Des de l'Índia

Per Jaume Travesa

## Viatge a la Lluna (1)

Jaume Travesa, S. J., és un missioner, fill de Canet de Mar, però molt vinculat a l'Empordà, que, des de fa uns trenta anys, exerceix el seu apostolat a l'Índia. Gràcies al nostre estimat col·laborador Joan Guillaumet, gran amic del pare Travesa, 9PAÍS té el goig de poder oferir aquestes cròniques d'un "altre món".

Aquest és el títol d'una novel·la d'en Juli Verne, encara que el bon home que descriu el fenomenal viatge no el féu mai. S'ha fet posteriorment mantes vegades, és cert; però, voleu que, us ho digui?, devia, sens dubte, ésser un viatge molt avorrit. Però he titulat "Viatge a la Lluna", perquè fins ara poques persones hi han estat a la Lluna, ben poques... i eren americans els que hi arribaren. Bé, doncs, el viatge que vaig a descriure em sembla que, persones europees o americanes o d'altres països, són ben poques, si n'hi ha alguna, que l'hagin fet. No serà molt llarg el viatge. I no sé si interessant. Depèn de qui el llegeixi, depèn dels valors del lector, si són humans o si són artístics o si són comercials... Al vostre gust, doncs.

VAJERI: CECS  
PER MANCA DE  
VITAMINES...

Es surt de Rajkot, una ciutat al mig de Saurashtra, de 400.000 habitants, en furgoneta. Direcció Sud-Oest. Això de les direccions, com que van a cop d'ull, no us en feu massa en endavant, però aquesta l'acabo de mirar en el mapa. La furgoneta va carregada de blat, d'oli i de pèsols secs, llet en pols, farina, blat de moro i alguna altra cosa. Tot menjar, és clar.

Anem per la carretera que ja està asfaltada, però no preguntem com. No descriuré el paisat-

ge, perquè seria més fàcil de dir que no n'hi ha, que és solament una planura, la major part rocosa, amb ben pocs arbres i, en passar per una presa gran construïda pel govern farà uns vint anys, el terreny, pocs que poden "mamar" de l'aigua que es filtra o s'escapa de la presa, són de color verd del menjar per al bestiar.

És època de fam la que us estic descrivint. Viatge, per dir veritat, de tres anys enrera fet per enèsima vegada.

Arribem al primer poble a 15 quilòmetres de Rajkot: Vajeri. Em reben amb alegria. Tots els nanos s'escapen com conills. Es perquè tenen por? Ca, ara no; al principi, sí. Però ara ja saben perquè venim. Tots corren cap a casa a buscar algun plat de llauna o alguna cacerola o un Teli, un sarronet per a posar-hi la minestra, que tenen gana, pobres.

I anem a l'edifici de la municipalitat, que és un quartet petit. Sortosament, l'escola, que és poc més que un cobertís, és al davant. I s'hi reuneixen els homes i dones. Aquests, cap a uns 300, vénen a buscar la paga del treball: dos quilos de blat, sis unces d'oli i uns vint grams de pèsols secs per dia de treball. De fet, si treballa una persona de cada família (que no s'admeten més persones per família al treball), amb la ració establerta pel govern mateix, poden alimentar una família de cinc persones. Pobrament, és cert; però almenys sobreviuran la fam.

Dels grans, gairebé ningú no sap escriure i posen al llibre de rebuts la marca digital del dit gros. I se'n tornen contents amb un sac de blat i el corresponent oli com a treball d'un mes (24 dies). El treball ha consistit en excavar pous o bé per a la comunitat poder veure aigua, o bé per als pagesos que tenen terreny de secà, o bé fent marges als camps o plantant arbres o fent carretera. Vaji, que no està molt lluny de la carretera principal; no hi estava unit i en feren una de ben maca.

Els menuts, tots amb la seva ració de menjar, llet en pols i altres coses, se n'han anat contents. Han vingut també els nens i nenes i alguns joves que es tornen cecs per falta de vitamines A. Els hem donat càpsules concentrades d'aquestes vitamines. Ens han costat 150.000 pessetes, però hem salvat de la vista la majoria dels afectats. El govern dona com a nombre dels qui ho estaven 50.000 a la regió de Saurashtra, que és per on fem el viatge. Tothom satisfet i acabat el treball, anem a Ishwaria. Està solament a cinc quilòmetres de Vajeri.

ISHWARIA: UNA  
BALLADA DE  
"SARDANES"; A  
TALL D'OBSEQUI

L'alcalde, perdoneu, el batlle, és de descendència reial. Pagés, alt i fort. Honrat com ell sol. La mateixa escena de Vajeri es repeteix per igual en tot. Els minyons dels dos sexes també vénen a buscar la ració. Escanyolits, pobres, que viuen amb el mínim possible. Tot el poble ha treballat en la construcció de la carretera que els uneix a la

principal, cinc quilòmetres. El batlle dirigint les obres. Com que no tenien una màquina d'aixafar rocs, un fill del poble, conductor de l'autobús, passava l'autobús amunt i avall pel treball que s'havia fet durant el dia. No sé si era molt legal, però quan hi ha necessitat... He de dir que queda admirablement.

Contents, a la nit ens obsequiaren amb una ballada, gairebé diria que sardanes, perquè és en forma de rodona també, encara que amb força diferència. I el poble està molt feliç de poder demostrar els homes i les dones per separat la seva habilitat. La plaçoleta on ballen està endiu-menjada amb roba brodada de colors meravellosos, no igualats enlloc del món probablement, ni a l'Índia. És típic de Saurashtra. I ells ho fan per a adornar les seves cases en ocasions de casaments. Cada poble en té. Ara desapareixerà, com han desaparegut tantes coses del nostre poble... les puntes p.e. de la costa, preu que s'ha de pagar per l'avançament material. Ara, fet a màquina, no té cap valor.

AMRELI: EL MIRACLE DE L'AIGUA...

Continuem el viatge al dia següent. Està clar, hem tornat a dormir a Rajkot, perquè no és massa lluny. I anem a Amreli; però abans passem per Metoda. El batlle aquí és coix i guenyo, és a dir, li falta un ull. Però aneu-li al darrera, que és més llest que qualsevol altre amb les dues cames i ulls bons. En aquest poble, hem fet un pou, amb bomba, per a aigua de beure el poble, i una presa. El poble està content. Ja no hauran d'anar a buscar l'aigua en temps

de sequedat a tres quilòmetres de distància; i encara que fallin les pluges, amb la mica que ploqui la presa embassarà l'aigua que porti el riu, que no és gran, i els pagesos de les riberes salvaran la collita, que són la majoria del poble. Es pot dir per avançat, ja que la presa està tot just acabada, que el poble tindrà prosperitat.

Doncs, anem a Amreli, que estarà a uns 30 quilòmetres. Aquest poble tenia el pou sec. Ni una gota d'aigua. Fem una reunió ben democràtica. Amb gent de casta i descastats (que no sabeu el que vol dir això —seria llarg d'explicar-ho, però era el triomf més gran de les nostres visites, que admetessin als descastats com éssers humans i a les reunions, etc.—). És decidí, després de solventar totes les dificultats, que no sabeu quantes en poden sortir, ja que el problema era que tothom volia treballar en el pou, però que el poble havia d'enfonsar el d'aigua per a beure, a barrinada pura. Existeixen miracles: després d'haver enfonsat uns tres metres el pou, un dia, en explotar la barrinada, l'aigua començà a pujar fins uns cinc metres. S'havia rebentat una roca que provava que la corrent subterrània deixava passar l'aigua... i "al-le-luia"! Ja tindran aigua per sempre més el poble d'Amreli. Al poble hi ha cecs i vells abandonats; però els treballadors, en recollir la seva mensualitat de gra, en treuen un grapat cada u i el posen a part per a ells. Quin valor no tindrà aquesta caritat dels qui no tenen que donen als qui encara tenen menys...!

(Continuarà)

**Bolsa de Trabajo**

**AUXILIAR** administrativa desearia trabajo para oficina a horas a convenir. Razón llamar de 12 a 1. Tel. 50 26 58.

**CHICA** para dependienta se ofrece. Razón señorita Fernández. Tel. 77 03 06.

**TECNICO ELECTRONICO INDUSTRIAL.** (Maestría Industrial) soltero, libre del servicio militar, idiomas inglés y francés, carnet de conducir de 2ª, desearia trabajo en el ramo. Tel. 50 57 63.

**JOVEN** amplias experiencias en ventas, cultura nivel universitario y conocimientos decoración y ebanisteria con amplio local y coche propio desearia trabajo. Razón Tel. 50 57 63.

**SEÑOR** de 40 años se ofrece para trabajos de Hotel valet. Razón Tel. 50 00 95. Horas de 1'30 a 2 y de 8 a 10, días laborales.

**Anuncios breves**

**SI TENIU** documents vells, llibres de memòries, manuscrits, gravats, porteu-los a Jordi Geli. Muralla, 10-3º. FIGUERES. S'atendran consultes, valoracions i eventualment es compraran. Màxima discreció i seriositat.

**PERDIDO** perro "Pointer" sábado-domingo en camping "Almatà" (Sant Pere Pescador). Atiende por "Bugui". Se gratificará a quien lo localice. Teléfonos 26 29 90 y 26 18 83.

**Espectacles**

**Cinema Savoy**

Fins el 24 de juliol: "Sacco e Vanzetti" (versió original amb subtítols). Sessions diàries, llevat dels dimarts. Tarda sessió contínua desde les 3,45.

**Cinema Las Vegas**

Dijous, 20 de juliol, sessió contínua a partir de les 4 de la tarda "La muerte ronda a Mónica" i "Furtivos".

Dissabte, nit i diumenge sessió contínua. "Me siento extraña" i "El pobrecito Draculin".

**Sala Edison**

Dijous, tarda i nit; dissabte, nit i diumenge, contínua tarda i nit: "Honorables delincuentes" i "Señoritas de uniforme".

**Metges de guàrdia**

**Diumenge, dia 23**

Dr. Antoni Martínez Espinar  
C/ Vilafant, 55, 2.º

**Dimarts, dia 25**

Dr. Joan Forment  
C/ Perelada n.º 48  
Tel. 50 14 31

**Telèfons urgents**

- Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
- Clinica Catalunya 50 15 39
- Clinica Figueres 50 31 00
- Creu Roja 50 36 50
- Hospital 50 14 00
- Ajuntament 50 01 00
- Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
- Bombers 50 00 80
- Polícia 50 09 29
- Guàrdia Civil 50 13 55
- Taxis 50 50 43 i 50 00 08
- Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

**Farmàcies**

**Dia 19, dimecres**

Soler - Carrer Nou, 22

**Dia 20, dijous**

Dr. Martín - Rambla, 11

**Dia 21, divendres**

Dr. Xirau - J. Maragall, 4

**Dia 22, dissabte**

Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14

Soler - Carrer Nou, 22

(Només tarda de 4 a 8)

**Dia 23, diumenge**

Soler - Carrer Nou, 22

**Dia 24, dilluns**

Perxas - Rambla, 36

**Dia 25, dimarts**

Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14

**Biblioteques**

**Biblioteca Popular "Carles Fages de Climent"** - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5 a 8 de la tarda.

**Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.** - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5,30 a 9. Dissabtes de 10,30 a 1.

**El temps**

	Temperaturas en grados C.		Viento dominante Velocidad Kms/hora	Lluvia en litros por m²	Horas de sol despejado en horas y minutos
	MÁXIMA	MÍNIMA			
12	26'5	15'5	SE 6		12
13	26	16	SE 6		9
14	29	20'5	SE 4		12

Datos facilitados por el Observatorio del Colegio "La Salle" de Figueres.

**EN VENDA A FIGUERES I A 150 m. DE LA N. II ZONA SANT PAU DE LA CALÇADA. TERRENY DE 5.000 m² AMB NAU INDUSTRIAL DE 600 m². AMB SERVEIS AIGUA ABUNDANT DE POUS PROPIS AMB INSTAL·LACIÓ DE GRUP DE PRESSIÓ. 250 CV ELÈCTRICS, TELÈFON I VIVENDA.**

**PREU INTERESSANT - FACILITATS DE PAGAMENT INTERESSATS ADRECE-VOS A MOSAICS SOLER - VILAFANT - Tel. 50 08 62 Ext. 1 i 77**

**Curs d'orientació universitària (C.O.U.)**

El Centre escolar Empordà de Roses, homologat per B.U.P., ha demanat autorització al Ministeri d'Educació i Ciència per impartir el C.O.U. durant el curs acadèmic 78-79. Resten vuit places lliures.

Per inscripcions: Carretera Mas Oliva s/n de Roses o al T. 25 73 97

**9PAIS**

**Telèfon 50 57 63**

**BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ** **9PAIS**

Nom \_\_\_\_\_  
 Adreça \_\_\_\_\_  
 Població \_\_\_\_\_  
 Forma de pagament \_\_\_\_\_  
 Presentació factura \_\_\_\_\_ Data i signatura \_\_\_\_\_  
 Gir postal \_\_\_\_\_  
 Taló bancari \_\_\_\_\_

**CONDICIONS**

6 mesos (50 n.º) 700 ptes.  
 12 mesos (100 n.º) 1.400 ptes.

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses de tramesa.



**Interferències**

**F. Garrido Pallardó**

Orb i sense moure'm, escoltava la ràdio. Voleu creure que, tot i essent tan dolenta com la "Tele", almenys no es veu?

*I és un avantatge. Perquè el físic i àdhuc el químic d'alguns locutors inciten al cop de peu, i com que no se'ls pot donar pateixen els nervis.*

Vam sentir el ministre de la Governació i millor haguéssim fet de no sentir-lo. Massa diplomàtic pel seu càrrec o massa càrrec per la seva diplomàcia.

*Sense "Departamento de asuntos archivados", ningú no sentiria "Cantares". Es un fet exprés, o solament pura coincidència?*

"La sonrisa de un niño" fou veritablement lamentable. Voleu dir que els infants no riuen una mica més bé quan riuen? I, sobretot, quin nen hagués rigut veient-ho?

*I és que és fort trobar-se dos mesos sense aquests comentaris, tornar a fer-los i trobar-ho tot igual. Don Pío ens resulta d'una constància aclaparadora.*

Perquè cultura i divertiment no són termes antagònics, i quan ho són o bé admirem l'analfabetisme o bé escollim el conreu de la paraulota.

*Admirarem un director de diari demanant diners per al paper que dirigeix i que ningú no compra. Perfecte. I, d'això, com se'n diu? Justícia social?*

**Demografia**

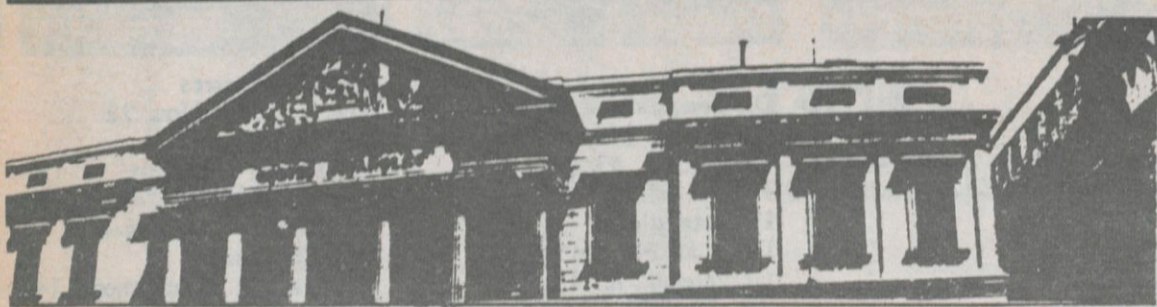
**NAIXEMENTS**

Josep Antoni de los Santos Ramos, Albert Juanola Cufí, Doris Sánchez Frei, Anna Trebol Paillisse, Yolanda Angel Ruiz, Ester de la Calle Vargas, Eduard García Rodríguez, Mónica Landeira Costa, David Contrera Vidal, Ester Lara Camara, Maria Isabel Aldehuelo Haro, Josep Fernando García Rodríguez, Alexandre Gratacós González, Manuel Martínez López, Beatriz Cuerva Frutos, Floreal Carmona Haro, Jonatan Corretger Martínez, Montserrat Fernández Muñoz, Ester Coll Brunet, Joana Castellón Zaragoza, Anna Dominguez Vico, Daniel Guillén Vázquez, Alina Liaño Vallmajó, David Castillo Martínez, Joan Antoni Robles Fernández, Laia Sabanes Ramirez, Francesc Zaragoza Santiago, Nuri Roda Costa.

**ÒBITS**

Remedios Canadell Milins, Maria Dolors Ferrer Mias, Josep Fernández Martínez, Josep Albertí Soler, Enric Socías Arumi, Concepció Quera Cru-set.

**CONSTRUCCIONES JUAN Y MANT**  
 Les ofrecen sus servicios en Figueres y comarca. Toda clase de remiendos. Precios ajustados.  
 Domicilio: Horno Bajo n.º 5 - 4º FIGUERES



## El desgavell dels debats de la "Constitució del consens", al descobert

Falsificació de vots, aprovació d'articles des del bar de les Corts, etc.

(Crònica del nostre enviat especial a Madrid, Xavier Martí Ylla).— Quan l'Emili Casademont i Comas, director de 9PAÍS, em va encarregar aquest treball, vaig creure, innocent de mi, que el més oportú seria comentar un per un els articles aprovats de la Constitució, fins al moment d'escriure aquestes ratlles. Com suposo que pensarà el lector, no devia estar gaire fi, quan això pul-lava pel meu pensament. I realment portar a terme aquest propòsit inicial és talment incongruent i il·lògic, per diversos motius: un, perquè d'aquestes qüestions, ja en tenen cura els diaris; altre, perquè desenvolupar la temàtica o la intenció de cada article és una tasca molt més que feixuga, que depassaria els límits d'espai, i sobretot, de paciència, en el lector i escriptor. Així que he optat per una fórmula més senzilla: relatar les impressions que m'ha causat el Congrés de Diputats, durant la discussió del projecte constitucional, a més a més d'algun article "conflictiu", alguna intervenció afortunada o no, o algun comentari d'especial interès.

ALVAREZ DE MIRANDA: TOTAL MENYSPREU PER LES MINORIES

I ja a l'aeroport de Barcelona, a punt d'agafar el "pont", la primera notícia desagradable: segons un acord, el consabut consens, de la Junta de Portaveus del Congrés, s'anul·len totes les acreditacions i invitacions sol·licitades. En arribar a Madrid, i gràcies a l'esforç i

molt bona voluntat d'algun diputat, es va mig solucionar.

La primera impressió que vaig treure dels debats, impressió que es confirmaria al llarg dels dies i de les sessions, és el poc interès que mostrava el públic per aquests debats constitucionals, a diferència d'altres debats que a la mateixa cambra s'han produït. Si bé durant els primers dies això era imputable a l'extrem i rigid control que sobre el palau de la Carrera de San Jerónimo hi havia, no era aquesta l'opinió envers les restants sessions. Cal dir, però, que a les tardes n'hi havia més, de públic. Segons ens digué la muller d'un diputat, que coneixia les aflluències de gent a les tribunes de les Corts, "els madrilenys no estan acostumats a matinar". I és que els plens començaven a les 10 del matí...

Lògicament, la sorpresa del matí no acabava amb això. Heribert Barrera va tenir l'honor d'ésser el primer diputat que s'adreçà als seus companys per a debatre la Constitució. I com sol ésser normal, fou un dels pocs que plantejà les coses tal com són. Es mostrà en contra del consens, parlà de la monarquia o república, de les nacionalitats, "Catalunya té dret a l'autodeterminació"... fins que el president del Congrés, senyor Alvarez de Miranda, no el va deixar acabar, perquè passaven dos minuts del temps reglamentari!, i quan li mancava només un foli. No seria l'única vegada, aquell mateix dia, que el president patinaria...

Letamendia, d'Euskadiko Eskerra, va sorprendre tothom,

quan demanà un minut de silenci per la mort de la dona d'Et-xave. No sabem si per la sorpresa que això causà o perquè realment ho creien oportú, el que sí succeí és que gairebé tots els diputats respectaren el seu minut de silenci.

En acabar aquesta intervenció, el senyor Alvarez de Miranda, mostrant un total menyspreu per les minories, es dirigí a tots els presents en termes que produïren la indignació de quasi tots els grups parlamentaris.

Per primera vegada, en aquestes Corts, es produí en una votació un doble empat. Concretament, en una esmena presentada per Socialistes de Catalunya, a l'apartat 2 de l'article 3. Després del primer empat, es mostraren senyals de nerviosisme i preocupació en alguns diputats, car no s'havia produït encara aquest fet i no s'estava segur de l'aplicació exacta del reglament. També hi hagué algun incident, en el sentit que entraren a l'hemicicle, cosa no permesa pel mateix reglament, diversos diputats d'UCD, amb la protesta del grup socialista.

MANCA DE SERIOSITAT

Segons es denuncià per part del grup comunista, durant aquestes votacions sorgí l'escàndol: un diputat del partit governamental havia votat dues vegades, la que a ell li corresponia i la del diputat del seu costat que no hi era. Després de comprovar les llistes electròniques i els resultats, es reanudà la sessió, com si res no hagués passat. I és que hi havien més grups implicats en aquestes falsificacions de vot.

Això sentirem de dos diputats comunistes mentre "s'arreglava" l'assumpte: "Jo no sé què farem ara; però falsificar un vot és el pitjor que es pot fer en un Parlament..."

I és que la responsabilitat d'alguns diputats no es veu enlloc. No cal comentar el fet que, mentre hi ha algú parlant a la tarima d'oradors, l'hemicicle sembla un formiguer, amb un continu entrar i sortir de "sus señorías". Pocs diputats s'han estat durant tota una sessió asseguts al seu escó. No és pas que hi hagin d'escoltar res de nou o que hi hagin de dir alguna cosa, tot està "consensat i ben

**Llançà**

**Diumenge vinent**

**El "VI Aplec de la Sardana"**

(Del nostre corresponsal, J.M.S.).— Felicitment recobrat després de molts anys, el VI Aplec de Llançà obrirà les seves portes a tots els sardanistes el proper diumenge, dia 23.

Plaça de la Vila. Actuaran les cobles "Costa Brava", "Girona" i "Baix Empordà".

A la nit, al "Pati Blanc", ball, amb l'orquestra "Costa Brava".

Sardanes al matí i a la tarda, al Pàrking-Arbreda "Mestral", del Port, i a la nit, a la

Una diada que promet ser molt interessant per a tots.

consensat", sinó simplement tenir una mica de cortesia amb el qui a ells es dirigeix. Es vergonyós el moviment que hi ha quan s'ha de votar qualsevol cosa, amb el timbre i els altaueus dels passadissos. Cal dir que és la UCD qui més practica la modalitat d'aprovar articles des del bar. Per contra, els més respectuosos, en tots els ordres, són els comunistes.

I llegir el diari... A primera hora del matí i de la tarda, ja pot parlar qui sigui, però el que diu la "canallesca" de les senyories és molt més important. Sempre hi ha diputats que no estan mai pel que al seu davant s'està parlant o discutint; però, en honor a la veritat, els parlamentaris que menys estan "dintre" la Constitució són els del partit governamental...

UNA "BÈSTIA POLÍTICA" DEL CONGRÉS...

En un altre ordre de coses, tothom haurà pogut constatar l'extrema erudició de Fraga. No gaires persones poden fer 14 cites en set minuts i mig, o 44 en tres intervencions... S'ha de dir aquí també que Miquel Roca i Junyent n'hi va enganxar unes quantes de falses... Però el que realment és cert, i ja la gent sap, és la terrible memòria que té Manuel Fraga. És una de les poques, i sense cap ànim d'ofendre, "bèsties polítiques" del Congrés. És una altra qüestió si s'està d'acord amb ell o no, però aquest aspecte cal que li sigui reconegut.

Però qui més s'escolten els diputats és Enrique Tierno Galván. És tot un senyor orador i mestre del saber dir les coses. Creiem que és l'únic que aconseguix que tot l'hemicicle estigui per a ell, i realment són poques les persones que surten mentre ell parla. I és que, a més a més, és la bonhomia personificada, i això es trasllueix a l'hora de dissertar sobre qualsevol tema. El seu to apacible, que sembla inofensiu, és, però, a vegades mortífer. Si no hi hagués disciplina de partit, que entre altres coses per això serveix, molts diputats dels que allà s'asseuen quedarien "captivats" per l'oratoria del vell professor.

VOTAR ÉS UNA COSA MOLT SERIOSA...

Parlant de disciplina de par-

tit. Segons hem pogut comprovar, i no és gens d'estranyar, molts diputats no saben ni de què es parlarà. Lògicament, tampoc no saben què votaran. Sort que els grossos dels respectius partits donen les senyals oportunes per si s'ha d'apretar el botó un, dos o tres. Si bé és una mica lògic que un diputat d'un determinat partit estigui sotmès a la disciplina d'aquest partit, no ho és tant, fins i tot és lamentable, no saber de què es parlarà en una sessió determinada.

Això dels vots és una cosa molt seriosa. Un vot al Congrés arrossega, o porta en si mateix, molts electors al darrera. Una equivocació, a l'hora d'emetre un vot, és un frau a moltíssimes persones. I fins i tot, quants vots s'hauran emès, sense que els diputats ni tan sols es trobessin a Madrid? I podríem tornar a parlar, en aquest cas, de responsabilitats i fraus als electors. Però simplement recollirem una conversa de dos diputats d'UCD. No és que tinguem mania amb aquest partit, però sembla que és el que més coses "d'aquest tipus" fa: (La conversa gira entorn del problemàtic Art. 14 sobre, implícitament, la penalització o no de l'avortament):

Un: "Yo estoy en contra de esta enmienda".

L'altre: "Y yo también".

Un: "Realmente, no sé qué hacer. Si votamos a favor, lo hacemos en contra de nuestros principios; si lo hacemos en contra, en contra del partido; si nos abstenemos... No puede ser".

L'altre: "Yo creo que sí".

No sé fins a quin punt els respectius electors poden justificar aquestes actituds.

Com, segons Julián Lago, no se sap si històricament es podrà justificar el consens. Perquè, a més a més de quedar aquesta com la "Constitució del 78", es recordarà, i potser s'estudiarà, com la "del consens". Una Constitució que caldrà estudiar amb molt deteniment i sense passió. Una Constitució que marcarà, i ha de marcar, el futur d'un Estat, unes nacions i uns pobles que surten de la misèria, cultural i política, econòmica ja seria un altre llarg tema, i que volem retrobar tot allò que, estúpida, se'ls va negar.

Roses

## Peatón atropellado y herido

(De nuestro corresponsal, Martí Balló).— Con relación a la noticia sobre un accidente de tráfico ocurrido en esta localidad, debemos aclarar que, contrariamente a lo que se dijo en principio, el peatón Pedro Cabrera Aragón no resultó muerto a consecuencia del mismo, sino que sufrió heridas de considera-

ción, de las cuales, afortunadamente, se está reponiendo en la Clínica Santa Cruz, de Figueras.

Según el conductor del vehículo causante del atropello, Francisco de Asis de la Torre, el accidentado se le echó encima del coche y no pudo evitar el golpe.